

PEGGO 88
FESTES 88

***Festes que la Vila de Pegu dedica
al seu Patró, el Santíssim Ecce-Homo***

Del 21 de juny al 5 de juliol

M. I. Ajuntament

Alcalde:

Fernando Alemany Ortola

Concejales:

Joaquín Carmelo Pastor Femenia
Angel Portes Sala
Pascual Franqueza García
Vicente Bordes Ortola
Consuelo Sendra Vicens
Ximo Pastor Sastre
María Siscar Pons
José Sendra Sendra
José Antonio Pascual Escrivá
Pascual García Naya
Fernando Mateu Marco
M.ª Carmen Feliu Alemany

Interventor:

José Sempere Candela

Secretari:

Juan Antonio Martínez

Depositari:

Salvador Sendra Pintó

Comissió de Festes

President:

Joaquín C. Pastor Femenia
(primer tinent d'alcalde)

Vicepresident 1.º:

Ximo Pastor Sastre (concejal)

Vicepresident 2.º:

María Siscar Pons (concejal)

Coordinador General i Secretari:

Fernando Ferrando Sendra

Tresorer:

José Cambrils Sendra

Vocals:

Vicente Bañuls Morell
Carlos Cardona Cots
Andrés Seresola Siscar
Manuel Requena Reig
Vicente Mengual Más
Vicente Ferrer Benavent
Pascual Sendra Masanet

Col.laboradors:

José García Nadal
Vicente Pastor Alentado

Col.laboracions

Salutació de l'Alcalde

Acta Concurso Carteles

Santíssim Ecce-Homo

Pego, ¿quié te quiere más?

Preciosísima Sangre

A la gent fallera

Allà per l'any 1952

La premsa periòdica a Pego

Un any d'esport

El momo

Música, llenguatge universal

Hambre de Pego

Per qué el sindicat

Centre Social de la Tercera Edat

*La bicicleta: un remei per als mals de la
nostra civilització*

La C.N.T.

¡Hola, pegolins!

Centre Excursionista

*El litigio por la pesca en los ríos Racons,
Bullent o Calapatar*

El kiwi o actinidia

*Balanc sobre les Jornades de Ecologia i
el Medi Ambient*

La Ràdio Lliure de Pego saluda al poble

El castell d'Ambra, Pego

Hacia un personalismo comunitario

Els picaportes

*Els mallorquins a les parròquies de Pego,
Alcalá i Patró*

Fa 25 anys

Programa de Festes

Entitats col.laboradores

PORTADA:

Ferran i Joana Ferrando Doménech

NOTA:

*Agraïm la col.laboració de tots els que han fet
possible aquest llibre i en especial a la Associa-
ció d'Activitats Culturals i al col.lectiu de fotò-
grafs.*

D. JUAN CARLOS I y Dña. SOFIA

S.S. M.M. Reis d'Espanya

Excmo. Sr. En JOAN LERMA I BLASCO

President de la Generalitat Valenciana

SALUTACIÓ ALCALDE

Estem davant les Festes. Les ultimes que vos organitza aquesta Corporació que va ser elegida per tots vosaltres fa quatre anys doncs ja hem estat junts quatre Fires. Voldriem puix, que aquestes Festes, ultimes que passem amb vosaltres com a Corporació, foren les millors de totes, que vos deixaren millor gust de boca i que esborraren el que en aquestos quatre anys haguérem pogut fer que no vos agradara a tots. Podem estar segurs que tant en Festes com en la resta dels assumptes hem procurat fer sempre el millor per al poble i en això ens hem esforçat. Però deixarem açò per a ocasions, que hi haurà, en l'any curt que ens resta i pensem en les Festes que és el més proper.

Estem segurs que seran unes Festes brillants perquè així han segut sempre i el poble s'ha volcat a participar, tant en els desfiles de Moros i Cristians com en les competicions esportives o berbenes o actes culturals i musicals.

Per tant eixim tots al carrer a celebrar eixa setmana en honor del nostre Patró el Santíssim ECCE-HOMO i que tot acabe be, amb un agradable record d'aquestes Festes i d'aquesta Corporació que en aquestos quatre anys han procurat contentar-vos encara que no ho conseguera amb tots i que podeu estar segurs de que ha fet el màxim i millor que ha sabut pel nostre volgut Pego.

Una abraçada a tots.

AL SANTÍSSIM ECCE-HOMO, PATRÓ DE PEGO

*Que trista té la mirada
i els ulls rojos de plorar,
lo cap coronat d'espines
i tot lo front xorrant sang,
que les gotes li regallen
per les galtes cara avall.*

*Quina expressió més serena,
quina magestat tan gran.
Al mes bell dels fills dels homens
¡mireu-lo com l'han posat!*

*El poble fidel de Pego
damunt del cos açotat
per a tapar les ferides
ric mant de vellut brodat
en fil d'or i perles fines
com a rei li ha col.locat,
i de la canya de burles
ha fet un ceptre real
per a que així sempre reïne
sobre cors i propietats.*

*¡Mireu l'home!, digue un dia
el procurador romà
davant d'un poble enfurit
que no volia escoltar.
¡Mireu a Déu!, nos diu ara
la fe del poble cristià.*

*I Pego cada any proclama
que home i Déu s'han ajuntat
en la imatge venerada
que presideix tantes llars.*

*Ecce-Homo —preguen els pares—
cura al nostre fill malalt
Ecce-Homo —diu la velleta—
porta'm prompte al teu costat.
Ecce-Homo, patró de Pego,
lliura-nos sempre de mal.*

JUÁN COSTA CATALÁ, S.J.
Fontilles

PEGO, ¿QUIÉN TE QUIERE MÁS?

Los hombres somos así, las verdades más universales y más claras, las verdades que nadie discute y todos admitimos, suelen ser las primeras que olvidamos o no hacemos el debido caso que se merecen, y por ello es bueno que alguien se encargue de cuando en cuando en recordárnoslas «Pueblo mío, pueblo mío ¿qué mas puede hacer por tí?» Estas palabras en labios del Santísimo Ecce Homo y dirigidas a nosotros nos pueden volver a centrar a todos en esa gran verdad sobre la que asiente nuestra razón de creyentes: El amor sin límites que nos tiene Dios manifestado de mil maneras pero la más clara e inteligible para los de Pego por medio de su Hijo Jesús, el Santísimo Ecce Homo.

Y si tanto nos quiere Él, al menos por correspondencia algo le deberíamos amar nosotros a Él. Hay que ser consecuentes, a quien por nosotros fue capaz de dejarse matar en una cruz, algo más que un recuerdo o una fiesta se merece de parte nuestra.

Hermanos y amigos, no son fábulas del pasado ni ciencia ficción del futuro, es la gran verdad que ha sostenido y sostiene en pie al hombre. DIOS NOS AMA. El Santísimo Ecce Homo es la gran prueba de ello.

Acércate a Él y pon tu oído rozando la escarlata capa y oírás los latidos violentos de ese corazón enamorado de tí. Bajo de esa capa hay todo un Dios hecho hombre para que le pudiéramos auscultar y entender lo mucho que nos quiso y sigue queriéndonos a sus hermanos los hombres.

A todos mayores, medianos y pequeños, a todos nos mira y nos suplica que para nuestro bien y el de los demás queramos devolverle esa correspondencia amorosa a un Dios tan cercano, tan bueno, tan nuestro como es el Santísimo Ecce Homo. Y al encaminar nuestras vidas hacia Él, y al iniciar el recorrido del reencuentro nos descubriremos unos a otros y notaremos la presencia de nuestros hermanos que están junto a nosotros, con toda su dignidad y con todo el bagaje de preocupaciones y necesidades que hemos de compartir. Sentiremos como pueblo la responsabilidad personal y comunitaria de la solidaridad de nuestro destino. Y colocaremos en el lugar que le corresponde la esencia y religiosidad de este grupo humano que se llama PEGO.

VICENTE PEIRÓ GREGORI
Cura de la Asunción.

ACTA

En l'Ajuntament de Pego a dos de Maig de mil nou-cents vuitanta-sis, reunida la Comissió de Festes sota la presidència del senyor Alcalde del M. I. Ajuntament de Pego amb motiu de fallar el premi del I Concurs de portada del Llibre de Festes han acordat de conformitat amb les bases que regeixen el present Concurs i a la vista i examen de les obres presentades acordem otorgar els següents premis:

PRIMER PREMI, a l'obra presentada sota el lema de «Campanars en lluita» de Ferran i Joana Ferrando Domenech.

ACCESIT, a l'obra presentada sota el lema «Jaume I Alaz-Drach» de M^a. José Aparisi Santosfelicitas

Finalistes les obres presentades sota els següents lemes: de «Buscant les arrels» de Batiste Alemany i Femenia, de «Verd mar» de Rosa Maria Vicens Rodriguez i sense lema de M.ª Empar Vercher i Domenech.

I per a que conste i tinga els efectes oportuns, firmen tots els membres del Jurat al peu de la present i en lloc i data al principi indicats.

 Vicente Bozaris

PRECIOSÍSIMA SANGRE

CARLOS SENDRA GARCIA 1986

Por indicación de nuestra buena amiga, la profesora, D^a. Sacramento Escrig, me entrevistan un grupo de estudiantes, con grandes deseos de «saber cosas» del Ecce-Homo. Charlamos apasionadamente sobre un largo temario; leyendas, milagros o favores, detalles de la aparición, antigüedad y el porqué, de la Cofradía de la Preciosísima sangre, en Pego; ello nos sugiere este comentario.

La antiquísima devoción a la Preciosísima Sangre, nos lleva a los hijos de esta villa, al Santísimo Ecce-Homo. La aparición milagrosa de la imagen, es sin duda, que Dios quiso premiar la fe acendrada que a la Preciosísima Sangre tenían nuestros antepasados.

(1) El Santísimo Ecce-Homo, absorbe esta devoción a través de hechos portentosos o favores, que reciben cada día las familias de nuestro pueblo. Razón de estos hechos, recordar al hombre la acción constante de Dios en el mundo.

Nosotros hacemos público, el recibido en la persona de mi mujer, cuando el pasado día 26-6-85, al final de la intervención quirúrgica a la que fue sometida, surgió una grave complicación, difícilmente subsanable, de no haber mediado todas las circunstancias, que providencialmente aparecieron ante la invocación fervorosa del Ecce-Homo.

(2) A finales del siglo XV o principios del XVI (1470-1583), era ya venerada en Pego la Sangre de Cristo y su Cofradía una de las primeras del Reino, como certamente afirma D. Elías Olmos. Consta oficialmente en 1583, como tal Cofradía, instituida en la capilla del antiguo Asilo-Hospital, radicando en el altar dedicado al Santo Sepulcro (Libro de Visitas).

Ante la manifestación prodigiosa del Ecce-Homo, la Cofradía de la Sangre, lo adopta como titular de la misma, reservándose la custodia del Santo Sepulcro. En 1586 no había en la capilla del Hospital más imágenes, que las del Santo Sepulcro y de la Virgen. En 1667, el visitador D. Félix Miró de Ayala, menciona, en la dicha capilla, el altar dedicado al Santísimo Ecce-Homo, que se supone construido en 1640 (Libro de Administración). Por ello puede afirmar-

se que la aparición del Ecce-Homo, tuvo que ser entre los años de 1586 a 1640.

(3) La devoción a la P. Sangre, existía ya, en el corazón de los Apóstoles y en multitud de santos en todos los tiempos. En el II Concilio de Nicea (787), se reglamentó el culto, pero fue Paulo III, quien en 1540 instituye la fiesta de la Preciosísima Sangre.

La sangre de Cristo, fue el precio de la redención del mundo, su adoración surge por amor y cooperación de los hombres al dolor de la Pasión; pero no faltan «falsos profetas», que con un alarde erróneo de «proñismo», quieren interpretar esta devoción como un fanatismo cristiano, antisionista, por odio hacia el pueblo judío; como queriendo decirles: ¡Vosotros la derramasteis, nosotros la adoraremos!, lo que supondría una continua mortificación para los israelitas. No dan la justa interpretación al llanto de Jesús, entrando en Jerusalén, que presiente la acusación del pueblo judío y aquella terrible frase de: «caiga su sangre sobre nosotros y sobre nuestros hijos!». El cumplimiento de esta maldición que el pueblo judío echa sobre sí, era lo que Jesús conmovió hasta derramar lágrimas.

La actitud rabínica, no parece haber cambiado desde el día que los sacerdotes desviados de su misión, cometieran deicidio, imponiendo al poder civil la crucifixión de Cristo. A España, el poder sionista aún no ha perdonado, el que evangelizara a más de dos millones de judíos y que solo aproximadamente unos ciento cincuenta mil, prefirieran conservar la religión rabínica a costa de su expatriación. Lo que verdaderamente les duele, es que no pocos de los místicos y pensadores, que consolidaron la cultura hispánica, fueran descendientes inmediatos de judíos conversos, como Santa Teresa de Jesús entre ellos.

(4) Las frecuentes peregrinaciones al Santo Sepulcro de Jerusalén, son la fuente de devoción a la Preciosísima Sangre. En Valencia existía, mucho antes de la conquista del rey D. Jaime, un famoso santuario dedicado al Santo Sepulcro, en la Basílica de San Bartolomé.

El presbítero D. AGUSTÍN SALES, en sus «Memorias Históricas» de 1852, afirma que el cuerpo de

San Vicente Mártir, estuvo enterrado debajo del altar del Santo Sepulcro de dicha Basílica, así como el de los franciscanos San Juan de Perusa y San Pedro de Saxoferrato, discípulos de San Francisco y fundadores del Convento de Zaragoza y Teruel. Que era tanta su fama, que los peregrinos antes de pasar a Jerusalén la visitaban primero y después proseguían su viaje. Así lo hace en 1535 San Ignacio de Loyola, hospedándose en casa de D. Martín Pérez, varón hacendado y piadoso, cuya ascendencia podría estar relacionada con el célebre Obispo de Valencia D. JAI-ME PEREZ, entusiasta propagador de la devoción a la P. Sangre en su diócesis, lo que hace suponer su influencia directa en la creación de nuestra Cofradía.

(5) D. JAIME PEREZ, nace en Ayora en 1408, a los 27 años profesa en el convento de San Agustín, llegando a prior en varias ocasiones y lector de la Universidad. Por residir en Roma el Cardenal-Arzbispo de Valencia D. Rodrigo de Borja (después Papa, Alejandro VI), le nombra Paulo II en 1468 Obispo Auxiliar y Administrador de la Diócesis de Valencia. A su muerte (1490), le sucede su sobrino D. MATEO PEREZ, también agustino y superior del convento de Valencia, nombrado Obispo y Gobernador del Arzobispado en 1491.

Tanto el uno como el otro, son entusiastas propagadores de la devoción al Santo Sepulcro y a la Preciosísima Sangre. Les son propicios los tenebrosos años que les tocó vivir, azotado el reino, por la terrible peste y sequía.

(6) A partir de 1439, el reino de Valencia, sufre varias epidemias de peste; las crónicas cuentan que se presentaba una enfermedad con bubones en los sobacos y en las ingles, falleciendo la mayoría en pocas horas. Recientemente en el diario «Las Provincias» Vidal Corella, nos da detallada relación de ellas.

Entre 1455-57, fue tal la sequía, que se agotaron los ríos y las fuentes, quedando muchos pueblos sin agua que beber; se secó casi por completo la Albufera. Los brotes de peste, se repetían con gran intensidad y muchos años después acompañados de grandes inundaciones. El 20 de noviembre de 1475, empezó a llover con tal intensidad, que el río Turia se llevó tres arcos del puente del Real y se derrumbaron muchas casas.

(7) El insigne doctor D. JUAN BAUTISTA PESET, en su «Bosquejo histórico de la Medicina de Valencia», (1876), se ocupa entre otros, del tan debatido tema sobre la circulación sanguínea; sosteniendo que muchos años antes, que el inglés Willian Harvey, la describiera, era ya conocida por los médicos valencianos e incluso por su Obispo Don JAI-ME PEREZ que la divulgaba en sus escritos y sermones. Aporta así Peset, en defensa del conocimiento

médico valenciano, el testimonio de su Obispo, que profano en la materia, propaga ideas muy claras sobre la circulación de la sangre.

En su obra «Commentum in Psalmos», el Obispo explica el curso de la inmensidad de las aguas por las entrañas y periferia de la tierra, estableciendo razones comparaciones con la circulación sanguínea, lo que prueba que por lo menos el pueblo culto conocía y podía comprender este simil.

(8) Apenas existe desarrollo alguno en la medicina, por avanzado que parezca, que no se halle en embrión en la medicina antigua. La sangre, como complejo órgano líquido, fuente de vida y su trama distributiva, fue entrevista desde Hipócrates, por los médicos de la antigüedad. Se la llamó «espíritu» o «alma», como asiento de la vida.

La sangre de Cristo derramada, es la expresión plástica de la muerte, en su significación salvadora. La nueva alianza es sellada por esta sangre «derramada en beneficio de muchos para la remisión de los pecados» (Mt. 26,28).

(9) Por esta devoción popular a la Preciosísima Sangre, nuestro pueblo exterioriza sus más nobles sentimientos y con la fuerza del dolor, acompaña y participa de los sufrimientos de la Cruz. Nacen así, los primeros penitentes en Pego, asistiendo a la procesión del viernes santo, azotándose, llevando cilicios o cadenas puntiagudas ceñidas sobre el cuerpo, como pública mortificación cruenta, hasta derramar sangre. La Cofradía compraba vino y aguardiente para curar las heridas de los penitentes después de la procesión y les facilitaba unas ásperas vestiduras para que se cubrieran. Este es el origen de nuestras toscas vestas con cola, para cubrir el arrastre de las cadenas; vestigio típico, solamente conservado en toda la Comunidad Valenciana, en la ciudad de Liria y Pego, según nos informa el P. Fray José M^a. Barrachina.

El tema es apasionante, no hemos hecho más que esbozar algunos conceptos, precisando que la llamada desde inmemorial Cofradía de la Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo, sigue viva en la actualidad, ostentando como titular al Santísimo Ecce-Homo.

Como símbolo unitario del Ecce-Homo y la Preciosa Sangre, queremos terminar propagando unas populares estrofas de los Gozos y de la Corona, como invocación cotidiana:

*Pues consuelo en la aflicción
siempre, Ecce-Homo, habéis sido.
Amparad a quien rendido
busca vuestra protección.
¡Por vuestra Sangre Preciosa
dadnos, Jesús, vuestro amor!*

A LA GENT FALLERA

Alguns anys va estar la nostra VILLA sense vore una falla plantada en ningú dels barris tradicionals on generalment aquestes es plantaven:

Falla del Nazareno (després l'Alter de Pau), Falla de la Plaça i Falla la Font.

En 1984 una sèrie de gent entusiasta es reunien, primer en diversos bars del barri i més tard en una casa que molt amablement ens deixaren, formant una «Junta» per a tornar a plantar la FALLA LA FONT.

Eligiren al seu president i a la seua presidenta, perquè la Junta igual estava formada per homes que per dones, i intentaren plantar eixe monument de cartró-fusta que en la nit de Sant Josep es crema amb facilitat i es converteix en cendra, exceptuant, clar, al ninot indultat.

El primer any nostre va ser un poc dur, la principal preocupació va ser el tema econòmic deixant un poc de costat, tal volta per la nostra inexperiència o per por a no poder pagar totes les despeses de la festa, actes de caracter social, cultural o de joia com balls, teatres, reunions, xarxes, xaranges, etc.

L'any següent (1985-1986) després de la primera reunió a finals d'abril es forma la nova Junta amb els dos caps visibles al front que eren Rosita i Batiste, presidenta i president respectivament, a banda d'unes 40 persones que ja tenien l'experiència de l'any passat.

Tots els divendres al voltant de les 9,30 de la nit i en prop dels 11 mesos s'acompleixen les reunions, en les quals reunions es reparteix la loteria que molt agradósment es compra pels nostres abonats i es debateix qualsevol tema d'interès faller.

El dia 12 de maig es celebrava la «PUNTÀ» i a continuació es contractava l'Agrupació Musical de Pego.

Participaren amb dues carrosses en les festes patronals amb l'acompanyament de la Mur-

ga de la Falla Sant Francesc cantant la coneguda cançó «Els de Dénia volen l'Aigua».

Després triarem l'esbòs de la nostra Falla i es contractava a l'artista Faller, més tard naixia «LA MURGA DEL TIO PEP».

Es realitzà una obra de teatre juntament a la nostra agermanada Falla de Sant Francesc d'Oli-va, així com passes de pel·lícules infantils en les festes de Nadal, aquestos dos actes no poden dir que tingueren un gran èxit de públic.

El que sí que va tindre molt d'èxit va ser el passe de models amb la col.laboració de NANTER.

En els mesos de febrer i març es va preparar el «llibret Faller» i la presentació de les Reines d'aquest any.

A la porta de la setmana fallera el primer acte es la «Plantà», després venen els passacarrers, els balls, la missa, la processó i al final la «Cremà».

Després de realitzar totes aquestes activitats LA JUNTA DE LA FALLA LA FONT agraiix tota la col.laboració donada per part del barri, Comissió de Festes i poble de Pego en general. A més a més espera que segueixca col.laborant amb aquesta comissió formada per gent animosa que intenta fer-ho el millor que pot, encara que a voltes les coses no ixquen com la gent vol.

Preguem a tota la gent del barri per a que col.labore i participe un poc més del que està fent fins ara, per a que la Falla d'aquest any siga un poc més alta que la de l'any passat.

Així com a xics i xiques per a que s'animen a eixir de falleros i falleres, per a que d'aquesta manera la Festa en Honor de Sant Josep no es migre.

Per acabar LA JUNTA DE LA FALLA LA FONT vos desitja que passeu unes joioses i unes grates festes patronals.

ALLÀ PER L'ANY 1952

Amb aquest títol «Allà per l'any 1952» anem a contar coses que ocorrien en Pego fa uns quants anys, concretament uns trenta-quatre.

Començarem dient que allò més important que hi havia en Pego per aquells anys i més directament en aquelles fetxes de juliol, era ... l'arròs, sí, en els dies de l'estiu la nostra partida era un meravellós mar groc balancejant-se a l'aire de la sempre suau brisa, i eren famosos per tot arreu els arrossos bomba i bombon per ser els de millor qualitat de tot el País Valencià i en conseqüència l'industria de l'elaboració d'aquesta matèria prima tenia gran importància en Pego.

Els comerciants d'aquella època també s'anunciaven en el llibre de festes i a vegades de manera molt quirosa, com: —No compre en casa de Pasqualet de Bava «Es el més car»; el Bar la Cova era un bar dintre d'un altre bar, o el de José Sendra Canet que no te ningun reparo en posar-se «de Flora»; tal vegada dues de les propagandes més significatives de l'època son les referents a «transport per carro amb reata» de Silverio Moltó i la que feia la Trilladora San Isidro, crec jo que els nostres avis i pares deuriem de contar als seus nets i fills que era allò que passava en la trilladora en la sega de l'arròs.

La Banda Municipal de Música inaugurarà les festes d'aquell any amb un cercavila acompanyada de dolçaina i tabalet i per la nit un concert en el plà de la font, això era el 8 de juliol, dimarts.

Eduardo Mengual -l'alcalde- va fer el camí de la muntanyeta Verda, va remodelar el Passeig de Cervantes i es va plantar al seu cap «la cruz de los caídos», el ti Vicent el Roig va fer l'armadura de ferro i va ser el director de l'obra l'arquitecte «de regions devastadas» el nostre paísà José Antonio Pastor Pastor.

El dia 9 de juliol era dimecres i es celebrava el dia de la Sang, festa que no ha canviat gens i que serà molt semblant a la que tindrem el dia 1 d'aquest any.

El dijous dia 10 es va celebrar en el Cine Victòria l'homenatge dedicat per l'Ajuntament a Frai Fernando Alcina Sala amb motiu de les seves bodes d'aurades com a ensenyant i s'el declarà «Hijo Preclaro de esta Villa», i per la vesprada futbol de segon divisió, processó, concert i balls regionals.

Van començar a pavimentar-se els carrers Alfonso (Avda. José Antonio, Jaume I), Replaceta (Pça. Mercat), Poeta Llorente, Plaça Caudillo (País Valencià) i Mayorazgo Cendra. S'aprova el funcionament del Col.legi del convent dels freres i ... es pensa ja en un Col.legi en l'Alter de Pau. El pressupost ordinari d'aquell any fou de 863.451 pessetes i una perreta, i els imgresos es calculaven en 484.612,89 i s'estava pendent d'un cupo de compensació de 378.838,16 que quasi mai arribava complet.

El divendres 11, cucanyes, carreres, futbol, con-

cert i ball en la Replaceta, ah! i missa i no cal dir més, hi havia missa amb assistència d'autoritats tots els dies.

El dia 12, carreres d'aques en el carrer Alfonso, futbol, concert i Dances Regionals.

Ens enterem llegint a En Manuel Giner que el grup escolar Cervantes es va inaugurar en 1931, desembre, i es queixa en Manuel que ja en el 52 no hi ha prou escoles i que per això hi ha estols de xiquets bambant pels carrers i que en aquella època ja es gastaven 30.000 pessetes arreglant el teulat de les escoles.

El diumenge era el dia de la miseria, doncs l'ajuntament apadrinava el bateig d'un xiquet pobret i a continuació menjar als pobres acollits a l'asil Sant Joan de Déu; per la vesprada l'apoteosis de les festes que era el CONCURS REGIONAL DE BANDES DE MUSICA O CERTAMEN DE PASSODOBLES i per la nit concert per la banda guanyadora del certamen de la vesprada i per a finalitzar, com sempre: el castell.

Es publica en el llibre de festes un estudi molt interessant del retaule mitjà de la nostra parròquia, fet pel comandant que ocupà Pego durant la guerra civil don Francisco Naranjo, i diu que allà pel segle XV un deixeble de L'aragonés Bermejo Bermejo forà l'autor.

L'equip infantil de futbol va nomenar capità honorari a En Antoni Putxades l'internacional jugador de Sueca que obsequià a cada xiquet amb un retrat seu dedicat. I el E. i D. PEGO que l'any anterior va acabar molt mal, començà sense directiva i guanyà en Alginet i arrel d'eixa victòria s'animà la gent i acabà la lliga de segon categoria en tercer lloc darrere del Gandia i de l'Oliwa, no més hi havia en la plantilla del Pego un jugador foraster que li deien AMOROS i era natural d'Alacant.

Bé i des del dilluns 14 fins al 18 de juliol es feien bous de carrer, que més bé podríem dir bous de camp de futbol, ja que en un cantonet del camp, que llavors era mes xicotet, es plantaven bigues que feien de rateres on es col.locaven els homes que jugaven amb el cornut, i rodes de carro dalt d'una biga on també pujaven els més atrevits i des d'una roda a altra lligaven un ninot en cordes per a jugar amb el bou.

Com voreu hi ha alguns actes que segueixen tal com eren, altres han canviat una mica, en comptar de Certamen de Passodobles, hi ha Festival de Bandes en la qual cosa és més amistosa, altres festejos han desaparegut per força: carreres d'aques; en fi ... jo crec que fa falta molta imaginació -més que diners- per a fer unes bones festes.

No en queda res més que dir, tan sols desitjar-vos que fruiu de les festes. Bones festes a tots!

FERRAN FERRANDO I SENDRA
Coordinador i secretari de la Comissió Municipal de Festes.

EL MOMO

Estava jo dormint tant a gust, quan el meu fill esclatà en un plor, cridant, ¿qué dic?, bramant, en el deliri de la calentura: «El Momo, el Momo». El xiquet tenia dos anys i mig, la febra era de la goleta (les angines) i estava roig, sudat.

Eren les tres de la nit i quan jo m'alçava la meua dona ja estava allí, que les mares quan passa un tren no es desperten i encara no ha fet «nyec» el seu fill, ja están fora del llit. El problema estava solucionat, que una mare i una aspirina son la millor medicina.

Mig ratet després, quan el xiquet ja estava tranquil i dormit, ignorant de mi, li pregunte a la dona:

¿I això del Momo, qué es?

Com si fora un dimoni. Ací a Pegò ho diuen molt.

¿I qui li ho ha dit al xiquet, que jo no ho dic i tu tampoc?.

Haurà segut Rosa (tots sabeu qui era, la Faldona).

I pegarem mija volta i es tornarem a dormir. Este succeït no es invenció, es de veritat i va passar fa cinc o sis anys.

•••

Les idees, com les sireres, s'emparellen. Del que vos he dit m'en recordava llegint al diari, l'any passat, un article que parlava del Corpus de València, de «la Moma» i dels «Momos» dient que son símbols de la cultura grega i romana que, al passar al cristianisme aprofitaren per a significar, respectivament, la Moma la virtut i els Momos els set pecats capitals. En paraules de l'autor:

«En la mitología griega, Momo, hijo del Sueño y de la Noche, personificaba la burla, la censura, el reproche airado. A causa de sus sarcasmos había sido -decían- arrojado del Olimpo. Se representaba con máscara y portando en su mano como un cetro recio, que terminaba con un cabezón grotesco, símbolo de la locura.

Nada de extraño, pues, que la voz «momo» (del latín *momus*) signifique entre nosotros gesto o figura burlesca, la mofa histriónica en ciertos juegos, mejigangas o danzas populares. Y su femenino Moma, por el contrario, el orden, la rectitud moral, la virtud, la gracia.

Genera la antítesis entre unos y otros, tensión y pugas. Y de esta lucha sale vencedor el bien, sí; pero luego de mantener como en las danzas pírricas de la antigua Grecia -también de origen religioso- un simulacro de combate»(1).

•••

I es que el poble valencià, com a tot poble que es ric en tradicions culturals, es i ha segut un poble obert, no tancat, als altres pobles. La llengua valenciana encara ens ofereix descobriments a poquet que guaites per entre els llibres i les paraules. L'any passat parlavem de les possibles vinculacions judies quan a ú «li entrava la tora». Enguany hem vist la tradició clàssica del «Momo». No podem oblidar la influència àrab, pero eixa es molt coneguda i està molt present en la toponímia pegolina. No més parlarem d'un eixemple poc conegut: ¿Quantes mares no han dit al seu xiquet «¿vols ma?, quan creuen que volen beure!

¿I es que creuen les mares que per als xiquets es més fàcil dir «ma» que dir aigua, o dir «papa» a les coses de menjar»? Això es evident, pero no ho explica tot: busques al diccionari, per eixemple el de Moll, i trobes que «ma» vol dir aigua en àrab. El comerç entre els pobles no es tan sols de productes, també és de idees, costums i paraules. Si entre nosaltres ha quedat «la tora», «el momo», «vols ma» es perque son part de la nostra cultura, encara tenen un us. La nostra tasca es donar-li un significat a eixe us.

Josep Joan LLÀCER I BUENO

(1) Vicente Ferrer Olmos. Art.º «La danza de la Moma» en el diario Las Provincias del 2 de Junio de 1985. La etimología latina i la tradición del Corpus de Valencia, també apareixen al Diccionari de Moll.

MÚSICA: LLENGUATGE UNIVERSAL

Quanta gent no més s'enrecorda de la Banda de Música en la mateixa estona en que on les agradables i populars notes de «Paquito el xocolatero» quant l'Agrupació Musical de Pegò marxa de cercavila pels nostres ben pavimentats carrers; però jo escrig aquest xicotet article en el llibre de festes de Pegò sota la benevolència de la comissió que les porta a bon cap, per a dir que la Banda de Música de Pegò, la nostra banda, la jove banda de Pegò, treballa tot l'any, i treballa dur i fort, i no te altre camí que treballar dur i fort precisament degut a la joventut de la majoria dels seus membres, i eixe és el principal motiu pel que no podem sortir a fer tots els concerts que tendriem el gust de oferir al poble de Pegò en general i als nostres socis en particular.

Un altre problema que te l'Agrupació Musical de Pegò, apart de millorar la tècnica musical dels seus joves músics, és la compra dels instruments musicals, es dir: l'instrumental; es convenient que es sàpia, que; per exemple, un clarinet de qualitat mitjana costa al voltant de les 100.000 pessetes. (cent-mil), un saxofó alt una mica més i més del doble si es un saxo tenor o un baritó, i no cal parlar del preu que té un baix o tuba que es eixe instrument grandot que va davant de la banda, així per a que tots vosaltres tingau una mitja idea vos podem dir que cada fila de la banda de Pegò val, en quant a instrumental es refereix, de 500.000 pessetes en l'alça, doncs bé, si feu un xicotet càlcul, l'instrumental de la banda de Pegò, a l'hora de comprar-lo, estaria valorat en més de sis milions de pessetes, i crec que en quede curt, secretament vos direm que els dos instruments que portem nosaltres, un clarinet i una trompa estan valorats en més de 400.000 pessetes.

Com podreu pensar apart de les despeses en instrumental, que gràcies a Deu alguns son propietat dels músics, altres son per exemple: mantinença del local social, sou director, professo-

Una de les actuacions gratuïtes de la Banda de Música, allà per l'any 1960, en la cavalcada benèfica de «La Hermana Hormiga».

rat de l'escola, ... els uniformes son pagats individualment pels músics.

Amb tot allò exposat anteriorment volem eixir al pas d'alguns rumors, que diuen, que la banda demana molts diners a totes aquelles entitats que la volen contractar, i vos podem dir que a molts integrants de la plantilla de la banda ens costa diners de la butxaca el perteneixer a l'agrupació, a pesar de que cada vegada que sortim a tocar percebim una xicoteta gratificació en metàl·lic.

Per tant, demanem comprensió a tots els aficionats a la música que son molts, que procurarem millorar dins del que càpia, per a oferir més concerts i audicions musicals -que sempre les fem gratuïtes- i que ... tots aquells que volen la música per a passar-ho bé i lluir-se pel carrer, puix ... que la paguen.

I acabem donant les gràcies a totes aquelles entitats, agrupacions i comissions festeres que demanen la nostra música i que, valga la redundància, gràcies a elles anem tirant.

FERRAN I JOANA

HAMBRE DE PEGO

*No un hambre de naranjas; de naranjos
De respirar tomillo y de coger romero
De contar las granadas del granado
Que campea en medio del gallinero.*

*No un hambre de comer; hambre de oler
Hambre de estar, formando parte del paisaje
De arrozales y huertas. De pisar los caminos de ayer
Caminos sin asfalto
De tierra roja o de polvo blanco.*

*Hambre de aquella carretera
Adoquinada en tiempos de Primo de Rivera
—Camino de Gandía—*

*Escapatoria un día
Hacia aventuras de ciudades grandes
Y otro día camino
De dura realidad: el bregar de la vida, el hacerse, el formarse
Y otro día puñal que se va clavando
Cuando de Pego me va alejando.*

*Hambre de la cadencia
De nuestra lengua valenciana
Del timbre de esas voces
Que al hablar de mil cosas humanas
Van engarzando joyas de sapiencia cristiana:
«Si Déu vol, Mare de Déu del cel,
¡Ay Santíssim Ecce-Homo! ...*

*Hambre de los silencios de Pego. Y de sus ruidos
Algunos que ya apenas retiene mi memoria:
Ruido de la tartana o ruido de la noria.
Otros, tan familiares y que conservo enteros:
Ruido del molino arrocero
O del canto del gallo
De la chicharra estiva o del ladrar del perro
Del triste tañido lento
De la campana que dice
Que alguien ha muerto.
Y del alegre redoble
Que anuncia la fiesta grande
Y precede al pasodoble*

*Hambre de tantos rostros
Amigos
De los que no sé el nombre
Hambre de que mi rostro
De vuestro afecto
No se borre
Hambre de tanta cosa
Difícil de expresar...*

*Hambre de naranjal
De oliva verde
De botijo y parral
De níspero y de espliego
De frío y de calor:
Hambre de Pego*

TOMAS SERVER

PER QUÈ EL SINDICAT

Moltes voltes escoltem que treballadors, de qual-sevol ram diuen: per a que serveixen els sindicats? i com a raó posen que quan tenen un conflicte amb el seu patró, sempre eixen perdent.

Estem en un estat de dret, i la raó, no és per a qui creu que la té, sino per al que la té. Hi ha jutges, o millor dit, magistrats de treball per als conflictes de treball. Als treballadors, com als patrons, els donen el dret de defensar legalment, i a més a més, poden fer us del dret al recurs.

Existeixen advocats laboralistes especialistes en la matèria.

Els convenis col·lectius dels diferents rams de la producció estatal, expliquen els acords entre ambdues parts, i, una part té el dret ha denunciar a l'altra si no compleix aquestos convenis.

Els treballadors que treballen en els diferents sectors de les diverses fàbriques i tallers, coneixen, o deuen conèixer, els seus drets.

Si estan sindicats, tenen un advocat a la seua disposició —explicant-li, naturalment—, la veritat del seu cas. Si no està sindicat, per a be d'ell, deu sindicar-se, sense tindre en compte, si el seu patró pren represalies per aquest fet tan normal i corrent.

La classe treballadora sense excepció, començant pels de més categoria, i acabant pel que es dediquen a la neteja dels cristalls, portes i altres llocs, deuen estar units, ja que són víctimes pels mateixos motius.

En les files sindicalistes, caben tot tipus de persones que estan dintre del món del treball, des de els més creients als menys, tant sols hi ha que complir una condició:

Aquesta condició és que hi ha que ser honrat. Per què caben tots? Perque tots som explotats pels mateixos capitalistes.

Els sindicats procuren ser flexibles, sobretot en els casos que no tenen que passar per la humillació.

Una planificació s'imposa, sobretot en l'agricultura. Tenim que ser respectats pels altres països europeus, a l'igual que nosaltres devem respectar-los. Són molts els problemes que hi ha en Espanya i tots de gran importància.

Un dels sindicats proposa als treballadors solidaritzar-se, per a seguir lluitant contra l'atur i orientar-nos cap a la creació de llocs de treball. Una política econòmica més expansiva i compatible amb un control de la inflació.

Per assolir aquest objectiu, el abans anomenat sindicat, considera necessària la negociació d'una política de rendes globals, una major progressivitat fiscal, l'augment de la inversió pública, la reforma de l'estructura de l'Administració, una planificació industrial i el desenvolupament d'una política activa més d'acord amb les necessitats de les classes treballadores.

La UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS defen la reducció generalitzada i flexible del temps de treball i una política de concertació.

La U. G. T. reivindica del govern la creació d'un Fons d'inversió que capitalitza la economia i dirigeixca les inversions cap activitats generadores d'ocupació i cap a activitats de col·locació.

La UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS, col·laborant amb la lluita contra la inflació, seguirà negociant, d'una manera clara l'augment salarial sobre la previsió de la inflació oficialment pública. Acompanyarà aquesta estratègia amb la pràctica de la revisió anual que permetisca recuperar, al cent per cent, les desviacions produïdes entre la inflació prevista i la real.

Socialment hem avançat en alguns aspectes però en altres seguim darrere d'alguns països europeus.

Som un país el suficientment ric per a que n'hi hasca menys pobres. S'han eliminat algunes injustícies però encara n'hi ha algunes, sobre tot en l'aspecte social. El nostre país deu ser explotat, a les seues riqueses deuen ser explotades d'una manera planificada, tant en la indústria com en l'agricultura, d'aquesta forma podriem treballar menys hores però la producció seria la mateixa.

La jubilació als seixanta anys, ens donaria l'avantatge de col·locar a molts joves que quan acaben el temps escolar (16 anys), si volen treballar, tenen que fer-ho com aprenents i en eixe moment treballen el setanta-cinc per cent d'un treballador qualsevol i guanyen una misèria. Això no deixa de ser una injustícia social de primer ordre. Quan es presenta un jove de 18 anys els patrons li diuen amb tota tranquil·litat, que com té que anar a fer la «mili», quan torne ja parlem. Mentres tant, hi ha que viure i viure al dia. És una exigència de la societat actual.

Treballadors! el vostre lloc està en el sindicat. En el sindicat que tu tries després d'una reflexió adequada.

M. C. M.

CENTRE SOCIAL DE LA TERCERA EDAT

En aquest darrer any, amb la inauguració per l'Honorable Sr. President de la Generalitat Valenciana de les obres d'ampliació, s'ha acomplert una gran aspiració del col·lectiu de Tercera Edat a Pego. Comptar amb unes instal·lacions al seu Centre iguals a les ja existents en tot aquest tipus de centres i que han quedat configurades amb la cafeteria que ja hi havia i l'ampliació efectuada consistent en una sala d'estar, sala de T.V., biblioteca, dos despatxos, perruqueria de senyores, perruqueria de cavallers, magatzem, àrea de serveis mèdics, habitació de neteja, servicis i saló d'usos múltiples.

Tota aquesta esplèndida realitat ha estat un esforç de tots, que ha suposat una gran alegria, però que al llarg d'aquests últims cinc anys ha costat molt d'obtenir. I des d'ací crec que és

just reconèixer tant a les juntes de govern que ha regit el Club durant aquest temps pel seu treball i perseverància en demandar aquests serveis i a la Corporació Municipal per haver sabut donar resposta a aquestes demandes, acollint-les com un autèntic dret d'aquest col·lectiu i donant solucions que ens consta que tampoc han estat un camí de roses per a ells, amb moltes dificultats, tant tècniques com administratives. Així com, també, a la Conselleria que ha estat sempre disposada a acollir totes les solucions i idees i fer-se càrrec de l'equipament, manteniment i direcció del Centre.

I dit tot açò voldria respondre a unes preguntes que molta gent es fa: què és un Centre Social de la Tercera Edat?, què s'hi fa?, com funciona?. Doncs bé, tracten per una banda de complementar unes pensions que tot el món considera baixes, donant uns serveis més assequibles a l'economia d'aquest col·lectiu. En segon lloc tractem d'agrupar, però mai no marginar, a unes persones amb una problemàtica dins la societat molt específica que han acabat o estant a punt d'acabar la seua vida laboral i es troben o es van a trobar amb uns condicionaments psicològics interns i altres procedents de l'entorn que els envolta i que dissortadament està molt deshumanitzat, donant com a resultat el seu propi refús i el dels demés a aquesta situació que en gran nombre d'ocasions va parella a la soletat. Incomunicació, sentiment d'inutilitat, falta d'estima, incomprensió, desfassament generacional, molt de temps lliure sense possibilitat d'ocupar-lo, situacions de malaltia pròpies de l'edat, penúria econòmica en alguns casos, etc.

Doncs bé, en tots aquests aspectes tractem d'incidir, sense paternalismes ni històries passades de moda, sinó com un dret d'un col·lectiu dels molts que consta la societat, procurant donar solucions a la problemàtica exposada anteriorment mitjançant una sèrie d'actuacions entre

les quals destaquen les activitats sòcio-culturals com són els grups de rondalla, teatre, pesca, coral, cursets de ceràmica, macramé, ganxet, excursions, xarrades, projeccions de cinema, concursos, jocs, celebracions de festes significatives, gimnàsia, etc. Tractament de medicina preventiva, seguiment i evolució de la problemàtica sanitària dels associats, que al comptar amb aquesta àrea dins l'ampliació s'espera que entre en funcionament per al proper any amb metge geriatra i A.T.S.; el podòleg, amb tota seguretat comptarem amb ell en passar l'estiu. En el tema econòmic hom compta amb les ajudes individualitzades, que pretenen cobrir les necessitats bàsiques dels pensionistes, amb recolzament econòmic a determinades situacions com són les pròtesis oculars, bucals, auditives, neteja de vivendes i alimentàries, sempre que no puguin ser cobertes per ells mateixos.

En quant al funcionament, existeix una direcció depenent de la Direcció General de Serveis Socials de la Conselleria de Treball i Seguretat Social, tenint com a funcions més destacades la representació del Centre i a l'Administració dins el mateix. Aplicar el conjunt de les disposicions reguladores del funcionament i cooperar amb la Junta de Govern en la bona marxa del mateix. Donar assessorament i ajuda dins l'àmbit de les seues facultats als òrgans de participació per mitjà de tots els recursos personals i tècnics del Centre. Impulsar, organitzar i coordinar les tasques en ordre a la consecució de la finalitat del Centre. Desempenyar la Jefatura de Personal.

Els òrgans de participació i representació dels socis a les Llars són totalment democràtics i els formen l'Assemblea General i la Junta de Govern.

L'Assemblea General es reuneix en sessió ordinària una vegada a l'any i en sessió extraordinària totes les voltes que siguen necessàries, per acord pres per majoria simple de la Junta de Govern o a petició del 25% dels socis, essent les seues facultats:

Conèixer el pressupost del Centre i proposar la distribució del mateix, aprovant els programes anuals d'activitats, cuidant la proporció adequada entre les activitats recreatives, les culturals i les d'animació i cooperació social.

Aprovar els projectes de normes de règim intern de la Llar proposats per la Junta de Govern.

Conèixer l'informe anual elaborat per la Junta.

Acordar per majoria de dos terços dels assistents la revocació del manament per al càrrec dins de la Junta, sempre que hi haja causa justificada i conste com un punt de l'ordre del dia en la convocatòria de l'Assemblea.

Aprovar l'ordre del dia de l'Assemblea.

La Junta de Govern la componen set socis de la Llar elegits en llistes obertes cada dos anys, més dos representants de l'Administració i un de l'Ajuntament i les seues facultats són:

Procurar el bon funcionament del Centre dins la seua competència per al millor compliment de la funció social que li està encomanada.

Confecionar i proposar els programes anuals d'activitats, recollint els criteris que sobre ells formulen els socis, col·laborant en el seu desenvolupament i vigil·lant el seu compliment.

Conèixer i informar l'esborrany del projecte del pressupost del Centre.

Elaborar anualment un informe per a coneixença de l'Assemblea General sobre el funcionament del Centre, exposant els problemes i solucions que s'estimen convenients.

Vetlar per unes relacions de convivència, participatives i democràtiques entre els usuaris.

Convocar en els terminis reglamentaris les eleccions per a representants dels usuaris en la Junta de Govern i triar entre els seus membres al President, Vicepresident i Secretari.

Elaborar els projectes de normes de règim intern i de modificació de les mateixes, d'acord amb l'Estatut Bàsic per a aprovació de l'Assemblea.

Adoptar els acords pertinents en matèria de premis i sancions.

Aprovar els preus dels serveis concertats d'acord amb les normes establertes, fixar el règim de prestació dels mateixos, dins de les clàusules contractuals en cada cas i vigilar la seua qualitat.

Esperant haver donat a conèixer un poc més aquest Centre i convidant a tots aquells que no el coneguen a passar per ell per visitar-lo, de la qual cosa ens sentiríem molt agraïts, els desitgem a tots els pegolins unes moltes felices festes.

J. MANUEL MUÑOZ
Director

LA BICICLETA:

¿Un remei per als mals de la nostra civilització?

Ve de temps molt reculats ja l'invent de la roda, origen de tots els mitjans de locomoció de què hui ens servim: cotxes, trens, etc. inclús l'avió, que vola com un pardal, s'enlaire i posteriorment aterra amb l'ajut de les rodes -llevat d'alguns models que no en tenen.

La importància de la bicicleta, però, radica en una altra inspiració original: ens referim al fet de sostenir el cos humà sobre dos rodes amb un pam escàs de selló de couro on poder descarregar tot el pes del cos del biciclista.

Els historiadors de hui li donen el mèrit de l'invent a un francès, M de Sivrac. El dit senyor cap a l'any 1790 presentà el seu artefacte i l'anomenà «Celerifer»; consistia en un bastidor rectangular i vertical i dues rodes, tot de fusta.

Aquest artefacte s'anà canviant i perfeccionant a mesura que passaven els anys, fins que l'any 1855 el francès Ernest Michaud assajà amb èxit la construcció «diguem-li bicicleta ja». Consistia de quadre, selló, frens, etc. La nota curiosa ens la dona que en aquella famosa bicicleta la roda de davant era molt més grossa que la de darrere.

Però és l'any 1893 quan es pot dir que la bicicleta compleix la majoria d'edat, amb uns models que donarien enveja a les actuals bicicletes de competició.

Les bicicletes servien per desplaçar-se; s'havia de fer a canvi un xicotet esforç, PEDALEJAR. La gent pensà que era millor la motocicleta amb la maneta o el puny màgic del gas que imprimia la velocitat sense cap esforç; arraconaren el velocípede per passar-se en bloc a la nova moda del motorisme, de l'automobilisme, etc. Poc a poc ens hem vistos enfangats en la contaminació, els embuts i en una expressió molt del dia, la de «homes-troncs...»

Ara bé, jo no pretenc des d'ací de dir que hem de retirar tots aquests nous, còmodes i ràpids mitjans de transport a fi de substituir-los per una bicicleta, no, no és així. El que vull dir és que la bicicleta ha tornat a ser el símbol de la lluita contra la degradació del mitjà natural.

Actualment es recomana l'exercici físic per a moltes persones que solen passar-se moltes hores assegudes en una cadira, o bé passen llargs períodes del dia en una mateixa postura. Si a açò li sumem el temps de transport en cotxe, la pausa, de peus, a l'ascensor i, per acabar, la postura davant el televisor, el resultat és que hi ha una absència total d'exercicis físics.

En bicicleta es va assegut, però es mou i es tonifica bonacosa la musculatura (abdominals, lumbar, trapezis, antebraç, bíceps, etc.).

L'ús de la bicicleta millora, cosa de no dir, la «capacitat vital» que segons el Diccionari Larousse està definida com: «La major quantitat d'aire que podem fer entrar als pulmons des de l'estat d'inspiració forçada al d'inspiració forçada».

La pràctica del ciclisme és un excel·lent exercici per a tots, sempre que no se li demanen esforços inapropiats a l'edat.

Però la bicicleta no tot és salut, també té els seus perills, que naixen a voltes de la imprudència, de la ignorància o de la falta d'experiència. És per això que convé anar assessorant-se poc a poc i aprenent el seu maneig. S'arriba així a estimar eixes rodes, eixes llànties, eixe acer i les seues formes.

No recorde qui va dir que: «la bicicleta és una de les poques invencions humanes que no serveixen sinó per al bé».

Fernando Ruiz Pinto
Membre del Club Ciclista Pego

LA C.N.T.

Pot-ser si la CNT a Pego avui tinguera que marcar-se unes prioritats, segur que, per exemple, una de les primeres seria el demanar una solució raonable a la situació actual de la Terra d'Arròs.

I si tinguérem que plantejar algunes reivindicacions concretes, segurament anirien en la línia d'exigir la tan promesa depuradora, o el compliment d'eixe tan plantejat i replantejat Pla comarcal de tractament dels residus sòlids o «basures».

On queda la defensa immediata del treballador, paper que com a Sindicat bàsicament li correspon? CNT sempre ha apoat la defensa dels interessos de qualsevol col·lectiu que ho vaja volgut fer. Llavors és que a Pego els treballadors no tenim res a defensar com a treballadors, o és que tenim massa por de perdre la feina, perquè creguem que el que defen el seu es fa de mal voler i para al carrer?.

Es difícil fer sindicalisme en esta societat, més en un poble i tal volta més si este és de les característiques del nostre. Pego sempre s'ha considerat a ell mateix ric, treballador i còmode. I sempre ha segut minoria la gent que ha tingut coratge d'incomodarse defenent canvis justos en esta societat. Inclòs en els anys més favorables de la transició política les lluites reivindicatives costaven de portar endavant, encara que gracies a elles s'ha anat conseguint sempre millorar les condicions laborals dels treballadors, i més que es podrien millorar amb una mínima voluntat. Pensem en el cas de la taronja, magatzens, brocul i altres. Casualitat? la majoria dels conflictes han tingut com a principal patró a Pascual Hermanos. El «fill predilecte de Pego» campa al seu aire en el seu poble. Però, per supòsit, si la lluita sindical no es fa d'una manera continuada es corre sempre el risc de perdre allò conseguit, perquè qui no para de pressionar sempre és la Patronal.

També responsable, com altres, d'esta situació sindical a Pego, lògicament ho es l'UGT, el que per tradició ha segut sempre el sindicat majoritari a Pego. Sindicat que cada vegada més abandona la seua història i que avui en dia sols preten ser un sindicat de serveis a remolque de la política del PSOE, abandonant definitivament qual-sevol esperit de lluita contra el capital i tot esperit de canvi cap a una societat més justa. Més encara, si abans col·laboravem en moltes lluites i manifestacions, mantenien una certa unitat sindical. Avui en dia quasi ens consideren enemics, per les crítiques que sentim que ens fan, al pareixer es senten més prop de la dreta i no sols no volen saber res d'enfrontament i lluita, si no que inclòs es molesta que altres continuen fent-ho.

No obstant volem dir-los que sempre que vullguen i es tracte de defensar interessos dels treballadors, sempre trobaran en nosaltres la mà oberta per a la col·laboració.

CNT sempre ha ajudat i ajudarà a aquell col·lectiu de treballadors que vullga defensar els seus drets front a la patronal o l'Estat, i seguirà fent-ho sense ningun compromís en governs o partits, si no tot el contrari.

També la lluita ciutadana ha sigut minoritaria, excepte gloriosos moments, però ha donat els seus resultats. La nova societat genera nous problemes, que s'acumulen als mes vells, convertint-se moltes voltes en més definitius i importants. Per exemple, què passa amb la Terra d'Arròs? Està en joc el futur d'una bona part del terme de Pego, (i part del d'Oliva, clar). El que no es pot fer és caure en la inopia de l'administració, i no fer res per por de posar-se a mal en uns o altres, i més en periode preelectoral.

El problema és més complexe del que pareix, hi ha moltes opinions i actituds encontrades, i sobre tot en es-

te cas en concret si es vol arribar a una solució el més acertada possible, perquè la solució perfecta moltes voltes no existeix, s'ha de valorar moltes coses. El que no pot ser és que estiga per una part l'Ajuntament d'Oliva dient que es paralitze el projecte, i Pego dient que vaja avant. I mentres el temps va passant perquè no es vol buscar una verdadera solució a este «impass», sobre tot per part de l'Administració, que és la que per sort o per desgracia ha de fer-ho. Tal volta li resulte més còmode no fer res, eixi ni queda mal amb ningú i s'estalvia la quantitat de milions que està com a promesa (obligada) a invertir.

Però nosaltres necessitem posar-nos d'acord i no esperar decisions salomòniques des de dalt. Seria temps de que si no ho fa l'administració, altres entitats promogueren

passos concrets de cara a eixa solució la més acertada possible. Comissions de discusió on estigueren totes les opinions dels implicats presents. Estudis tècnics el més objectius i permenoritzats possible, comissions de tècnics que estudien el tema i donen el seu parecer. Estudi d'alternatives, etc. I anar definint d'eixa manera un pla d'acció consensuat que es pugui tirar endavant. I tirar-lo endavant. Que tenim ja massa casos de pantans que no funcionen, plans de Badajoz i altres on s'han tirat els diners i damunt s'ha fet un perjudici a la natura irreversible. I també tenim massa exemples de finques hermes i mal explotades per falta d'uns veritaders plans de desenvolupament agrari. A tota la comarca l'interessa que es rentabilitze la zona, i la CNT com altres, demana un pla seriós d'actuació en un sentit o en un altre, però ràpid i consensuat, que explote allò explotable i que conserve allò conservable.

I canviant de tema, o potser no tant, altres problemes també afecten a Pego, tant particulars com generals, que afecten a tota la comunitat de pobles de la què forma part. A més a més, aquí tenim al mateix PSOE incumplidor de promeses. La Depuradora, cent voltes promesa, cent promeses incumplides. I altres coses que de moment fan tanta o més falta que un nou i confortable ajuntament, encara que ens puguen alegrar pels que allí treballen. Però pareix ser que el PSOE aspira a poc més que fer de l'Estat una empresa rentable, econòmicament parlant i bax d'un punt de vista capitalista, i ser ells els que administren la paraeta com més temps millor. Que tots els partits aspiren al poder i prou, es sabut.

Tampoc a Pego pareix que tinga alternativa el PSOE. No la té a la dreta, per que ells son capaços de fer el que la dreta faria, però millor, fent que els treballadors traquen més fàcilment. Sols un moviment unitari i independent d'esquerres podria en Pego defensar amb una mínima força una política progressista i d'avanç social.

I per últim dir que el anarcosindicalisme i per tant la CNT, continua vivint després d'haver celebrat els seus 75 anys d'existència, malgrat la dictadura passada i malgrat la marginació de l'actual govern socialista, que no sols ens deixa fora del repartiment del patrimoni acumulat, que sols UGT i CCOO disfruten, si no que ni tan sols vol tornar-nos el patrimoni històric, els bens que CNT va construir abans de la guerra i que legalment ens perteneixen. Son entre 1.000 i 2.000 milions de pessetes. Segur que pensa l'Estat que és massa combustible per a un arma tan perillosa contra ells, com pot ser la CNT.

La CNT viu encara contra els interessos de la patronal i el poder. I encara que visca en una societat molt diferent d'aquella que fa 75 anys la va construir, continua tenint un gran paper que fer.

Sindicat d'Oficis Varis de la CNT de Pego

HOLA, PEGOLINS!

Un any més la Penya ELS CARRETERS té el gust de felicitar-vos en aquestes Festes Patronals.

Estem de nou en marxa per a aquest gran concurs.

L'any passat concursaren 152 animals una xifra exagerada per a un concurs ja que en general participen de seixanta a noranta.

Diu l'afició que està considerat el millor concurs del País Valencià en la seua organització i la quantitat de premis en metàl·lic.

La gent major ens diu quan ens veu amb els carros que ells si que vaen viura l'època del cavall i que hui en dia va perdent-se poc a poc aquesta afició, però no es aixina ja que cada dia n'hi ha més afició i més cavalls.

Dir-vos que aquesta Penya està oberta a totes les persones que vullguen col·laborar o be formar part de la Junta o tan sols com a soci.

LA PENYA ELS CARRETERS

Que en la propia forma les corresponde la propiedad y uso pri/vativo de la montaña Verda, con las / yerbas, leñas, y demás frutos y aprovechamientos de ella.»

La excesiva extensión del escrito se razona en su último párrafo, que transcribo:

«No es justo molestar mas la atención de los SS. Ministros y solo nos queda el recelo de q.e habremos sido demasiado nimios quando para su perspicacia e ilustración bastaban ligeras indicaciones: Lo confesamos: sin embargo podrá servir de disculpa a ntra. prolijidad un asunto como este complicado con infinidad de hechos, cuya memoria inevitable apenas admite un extracto mas sucinto q.e el q.e con todo estudio hemos procurado hacer, por evitar alguna molestia en la convinación de sus resultados, y demostrar con la claridad posible la justicia notoria q.e asiste a la Duquesa en las Proposiciones q.e forman la extensión de esta defensa, a saber: Que los Duq.s de Gandía como Barones de la V.a de Pego son dueños solariegos de todo su territorio, y q.e les corresponde la exclusiva de pesca en los Ríos de Racons y Bullent, la regalia de establecer cultos, incultos, patios, marjales, alrededores de las Murallas, y todos los aprovechamientos de la Montañeta: La Duquesa espera por lo mismo de la justificación

del Concejo q.e ha de confirmar la sentencia de Revista de la Audiencia de Valencia. Mad.d de de 1808.

Licdo. D.n Fran.co Xavier Martínez Vemon

Nuestro pueblo protestó, pues, como dice el letrado, el asunto fue prolijo con infinidad de hechos, contra los reales y pretendidos derechos de nobles y señores, calificando de usurpación el disfrute. Pienso que tal protesta se originaba en que los privilegiados no se limitaban al goce de sus derechos por entonces reconocidos, sino que procuraban expandir su poderío, llegando a detentar terrenos y acciones ajenos a los respectivos señorios.

Nuestro pueblo se apoyaba «en hechos cuyo origen debiera reconocer en la generosidad de los Duques», por lo que se infiere que tan dilatado litigio se sostenía, como reza el adagio. «no por el huevo, sino por el fuero», aunque después, lo que no era raro entre la nobleza, se diera como adehala lo que se discutía y regateaba como canon o estipendio.

Domingo Siscar Briones

EL KIWI O ACTINIDIA

El nombre científico de la actinidia, que pertenece a la familia de las Actinidiáceas es *Actinidia Chimensis Planch.* Su lugar de origen son los valles del río Yang-Tse-Kiang en China, donde se encuentra hasta a 10 metros de altura emparrado en los árboles, que utiliza como soporte natural.

La actinidia es una planta diótica, por lo que existen plantas estaminíferas y plantas pistilíferas. Lo que nos obliga en una plantación comercial a incluir algunas plantas macho para lograr obtener producción en las plantas pistilíferas (hembras).

El fruto de la Actinidia, el Kiwi, es muy apreciado en los países de Europa occidental por su elevado valor alimenticio. Para tener una referencia de este valor adjuntamos la siguiente tabla comparativa:

Valor alimenticio del kiwi. Datos referidos a 100 gr. de producto comestible. (S.M. Fournier 1974).

Fruto	Calorías	Agua	Prótidos gr.	Lípidos gr.	Glúcidos gr.	Sales minerales gr.	Vitamina C mgr.
Kiwi	53	80	1,6	0,3	11	1,5	100-300
Piña	51	86	0,5	0,2	12	0,32	15-40
Naranja	44	87	0,7	0,2	9	0,27	40-80
Plátano	90	75	1,4	0,5	20	0,70	2-12

CARACTERÍSTICAS AGRONÓMICAS DE LA ACTINIDIA

La Actinidia requiere un suelo muy rico en materia orgánica, con un Ph neutro a subácido y bajo en contenido en caliza. Es muy sensible a la asfixia radical por lo que exige un suelo muy permeable que evite los encharcamientos. La raíz de la actinidia es muy superficial por lo que no es aceptable en ningún momento efectuar algún tipo de laboreo del terreno.

En cuanto a las características climáticas la actinidia requiere una humedad relativa elevada (75%), una temperatura relativamente suave en verano y una intensidad luminosa limitada. Para este cultivo son un grave obstáculo las heladas primaverales; otro grave obstáculo para el cultivo de la Actinidia son los vientos cálidos de poniente que producen una elevada deshidratación en las hojas.

Entre sus variedades, la más extendida comercialmente es la Hayward, aunque existen otras muchas variedades de Actinidia.

La recolección se inicia a mediados del mes de Noviembre, es un fruto que se presta bien a una conservación de larga duración entre 2 y 6 meses.

Con lo que respecta a la posible adaptación de este cultivo a nuestra zona; partiendo de la base de que no reúne las condiciones idóneas, por la poca e insuficiente experiencia que tiene en las pequeñas plantaciones existentes, se podría sacar la conclusión que en la zona pantanosa de la antigua tierra de arroz, el suelo es bastante adecuado para el cultivo de la Actinidia siempre y cuando se riege con agua de baja conductividad eléctrica (bajo contenido en sales). La humedad relativa del ambiente es bastante elevada debido a la capa freática elevada y a las numerosas zanjas de drenaje existentes.

Lo más limitante del cultivo son los vientos cálidos de poniente existentes en la zona; y evitar con algún tipo de sombrero la fuerte insolación de los meses de verano.

UN AGRICULTOR

Balanç sobre les «Jornades d'Ecologia i del Medi Ambient»

Aquestes jornades començaren a percibir-se durant l'últim trimestre del 85 amb la intenció de continuar-les en el 86. Aquesta és una temàtica poc tractada en les ciutats i molt menys en els pobles, encara que cada vegada va adquirint més importància. Desgraciadament l'home ha anat progressant, inventant i consumint sense previndre les conseqüències o en el pitjor dels casos restant importància als efectes causats per eixe progrés desmesurat i no planificat. I per posar exemples palpables i recents ahí tenim els efectes no controlats de la central nuclear de Chermobil, muntanyes de «basura» que estan creixent sense saber què fer d'elles, les muntanyes sense arbres, pelades i erosionades que en quan ve una forta ploguda s'ho emporta

i arrasa tot, l'escassetat d'aigua, etc. per no parlar-se d'altres coses.

Tots aquests problemes estan cada vegada més sensibilitzant a la gent, puix al marge de la política ens afecten a tots. Es per açò que hem volgut omplir un buit i hem intentat connectar amb tots els grups que d'una manera o altra estiguen interessats per la natura i el medi ambient.

Els objectius més importants han estat el donar a conèixer la nostra flora, fauna i ecosistema en general, valorar la reutilització i reciclatge dels residus que diàriament generem i que fins ara estan causant un problema, estimular l'utilització de mitjans de transport no contaminant i de baix consum energètic com la bicicleta, potenciar l'estima i coneixement de la natura mitjançant les acampades i repoblacions forestals...

I per a portar endavant tots aquests objectius, la Regiduria del Medi Ambient de l'Ajuntament de Pego amb la col.laboració de la Caixa d'Estalvis Provincial i la Caixa d'Alacant i Murcia, ha comptat amb la participació del Club Ciclista de Pego, del grup Excursionista i d'altres joves estudiants agrupats o per lliure que han treballat amb les següents activitats:

Repoblacions a les muntanyes

Projeccions de vídeos, diapositives i pel·lícules ...

Taules redones: sobre la Terra d'Arròs, la Disney ...

2 voltes cicloturistes per la comarca

2 acampades a la muntanya

Conferències

3 exposicions sobre flora, fauna, geologia ...

Edició d'una guia de «Llocs d'acampada a les valls de Pego, Ebo i Gallinera».

Endemes, s'ha creat a ran de les Jornades un grup de gent per al «Estudi i Defensa de la Natura a Pego»

Quan este llibre de festes ixca al carrer, les festes de la Fira-86, clausurarem estes jornades que des-de desembre del 85, han animat un poc els carrers i muntanyes del poble. Acabarem fent alguna exposició sobre la problemàtica de les basures, i possiblement una

exposició de plantes amb la col·laboració de les Ames de Casa.

El nostre objectiu era sensibilitzar-vos a vosaltres, poble de Pego, en problemes que tenim ahí, davant dels ulls i als que massa a sovint no els feu cas: els montons de basura que acabaran ofegant-nos, eixes muntanyes pelades que acabaran convertint el poble en un desert, les plantes i animals que van acabant-se, el ús i abús dels cotxes que voldrien caviar per les bicicletes i en fi una vida mes en contacte i harmonia amb la natura, cosa que a Pego deuria ser molt facil cada dia pareix més difícil.

Si ho hem conseguit, encara que siga una miqueta, donem els nostres esforços per ben empleats i si no hem conseguit, seguirem intentat-ho ja que per a nosaltres el tema es vital i volem que ho siga per a tots. Aixina que fins a les altres Jornades.

La Radio Lliure de Pego saluda al poble

Estimats pegolins:

Ens dirigim a tots vosaltres aprofitant l'oportunitat que ens brinda la Comissió de Festes, per a expressar-vos els nostres millors desitjos davant de les Festes de la fira d'aquest any.

Desde fa un any (i esperem que siguen molts més), el nostre contacte amb vosaltres ve siguent de forma sonora per mig de les ones de la nostra ràdio, i venim intentant que este mig siga utilitzat per tots, considerant que pot cumplir uns

objectius importants en quant a informació, difusió de la cultura, entreteniment, i una mutua comunicació que ens servixca per a millor, aclarir-nos els nostres problemes, i posar el nostre granet d'arena per a que el poble de Pego cada volta tinga més prosperitat i benestar social.

No pretenem comparar-nos en els grans mitjans de comunicació Nacionals, ni ens considerem «locuens locutors», ni pretenem que ens do-

nen medalles. Però esta clar que en els mitjans de comunicació d'ambient nacional i comarcal es parla molt poc del nostre poble (excepte si es monten «Guerres de l'aigua» «Disneyworld» o similars) i nosaltres considerem que el que pot fer una Ràdio per a Pego, difícilment pot ser suplir per mitjans de Comunicació de caracter general.

La Nostra història és encara curta, però en el poc temps que portem funcionant em passat d'estar en la més trista de les misèries a una situació digna i asumida amb gran il·lusió per les més de cinquanta persones que col·laboren activament en la confecció de programes.

Encara que en poc temps em millorat molt, la feina que queda per fer encara és llarga, per que ens agradaria comptar amb tota la gent que estiga interessada amb aquest tema. Queda clar, doncs, que la Ràdio està oberta a tots.

Al final de l'article es relaciona la programació que hem seguit aquest hivern. Per al pròxim estiu es modificarà un poc degut a les vacances que agarraran alguns programes i als problemes propis de l'estiu, per el que s'emetrà d'una forma mes curta i mes sosegà fins al mes de Setembre en el que s'establitzarà definitivament la programació de cara el pròxim hivern, en el que es tractarà de continuar la nostra marxa ascendent en quant a conseguir una major qualitat i perfeccionament amb l'ajuda de tots vosaltres.

Salutacions a tota l'audiència de la ràdio i al poble de Pego en general.

Bones Festes a tots.

Ràdio Lliure
101.1 F.M.
Pego

COL·LECTIU DE LA RÀDIO LLIURE DE PEGO.

PROGRAMACIÓ SETMANAL DE LA RÀDIO LLIURE DE PEGO.

Dilluns:

8 hores de la vesprà: «Hora vint»
9 hores: «Dedicat al llibre i al autor»
10 hores: «Adiós muñeca»

Dimarts:

8 hores de la vesprà: «Super Sport»
9 hores: «Gaia»
11 hores: «L'insaciable Eros o Si jo et diguera que t'estime»

Dimecres:

8,00 hores de la vesprà: «Marabu, marabu ximplof»
9,00 hores: «Vint-i-cinc duros de Jazz»
10,00 hores: «L'hora de fugir d'ací»

Dijous:

7,30 hores de la vesprà: «Carabasses al canto»
8,30 hores: «Astrologia»
9,00 hores: «Ment sana»
10,00 hores: «Aurora, xocolata i bunyols»
11,00 hores: «Zig-Zag»

Divendres:

8 hores de la vesprà: «My Way»
9 hores: «Laberint»
11 hores: «Llengua Bífida»

Disabte:

11,00 hores del matí: «De tot un Pop»
12,30 hores: «Ecologia i medi ambient»
2,00 hores: «Paella mixta»
5,30 hores: «El ranxo de Panxo»
7,00 hores: «Noticiari setmanal de la R. Lliure de Pego»
8,00 hores: «Grafitti»
9,30 hores: «Carajillo Estereo»

Diumenge:

11,00 hores del matí: «Temps de ressaca»
1,00 hores: «Bon Profit»
3,30 hores de la vesprà: «Concert per als sentits»
5,00 hores: «De lo rural a l'urbà»
7,00 hores: «Entretemps»
9,00 hores: «Patà i avant»
10,00 hores: «Motor 3 i 4»
11,00 hores: «Stereo Wamba», fins a les 12 hores de la nit com sempre.

EL CASTELL D'AMBRA - PEGO

Un conjunt monumental per avaluar

Per JOSEP A. GISBERT
Arqueòleg

Al cim del Tossal d'Ambra, està ubicat un dels més notables conjunts arquitectònics i monumentals de la Marina Alta. El Castell d'Ambra, conegut per les fonts cristianes com a Castell de Pego, disposa d'unes característiques arquitectòniques i d'una rica evidència arqueològica que defineixen interessants aspectes del seu desenvolupament històric.

Certes circumstàncies derivades de la seua situació i emplaçament han determinat que, en l'actualitat, aquest castell i jaciment arqueològic siguem un tema gairebé inèdit dins de les corrents de la investigació. Hi han dues realitats que il·lustren l'estat de la qüestió: respecte a la seua arquitectura, la inexistència de cap plànol representatiu del conjunt monumental; respecte a la seua arqueologia, sols disposem de confuses referències.

L'objecte d'aquest article és, tan sols, subratllar les línies mestres de l'evidència arquitectònica del Castell, així com aportar certes suggerències d'actuacions per a la millora de la present situació.

L'ARQUITECTURA

Encara que disposem de vestigis arqueològics que confirmen un assentament humà al Tossal d'Ambra des de l'Enolític, l'arquitectura originària del Castell és d'època àrab. La tècnica de construcció i la

tipologia recolzen la cronologia islàmica d'una bona part dels vestigis del complex defensiu.

Es tracta d'un recinte allargat, de forma poligonal, amb angles flanquejats per torres de planta quadrada o rectangular, que presenten un cert ritme i estan disposades en funció de la topografia i dels ingressos a l'interior d'aquest.

Les murades i torres estan construïdes amb tècnica de tapial. Les tàpies estan generalment situades sobre una cimentació homogènea de mamposteria unida amb argamassa de calç, de vegades concertada en filades pseudo-horitzontals. Les tàpies són molt compactes, amb una certa abundància de calç que uneix graves (còdols rodats de tamany petit i diminut) i mampostos calcaris. Les agulles, generalment, són de secció rodona i les tàpies tenen una altura de 80-85 cm.

La porta principal d'accés està construïda en silleria (carreus llargs i d'escassa altura). Es conserven tan sols una part dels brancals i, segurament, el portal tindria un doble arc de ferradura. Té una amplària de dos metres. És un ingrès, probablement, directe, ben definit per la seua situació en flanc respecte al llenç de murada de la fortificació i defensat per una torre quadrada. Tècnicament i tipològic és clarament islàmica i presenta paral·lels amb l'ingrés septentrional de l'Albacar de l'Alcassaba de Dènia.

El més característic de la fortificació és que el re-

Barbacana islàmica

cinte poligonal al que hem fet referència està reforçat per un segon mur exterior que es desenvolupa gairebé paral·lelament al primer, a uns quatre metres, formant certes avançades en angle recte o, més excepcionalment, en angles més tancats. Aquest mur, de menys altura i tècnicament semblant al del recinte esmentat, configura una barbana defensiva que es conserva, de forma excepcional, en una gran part del front de la murada. Aquestes fórmules defensives ens remeteixen a una cronologia d'època almohade, amb paral·lels amb l'Albacar de l'Alcassaba de Dènia i amb les grans fortificacions almohades, tal com l'Alcassaba de Badajoz.

A l'interior del recinte destaca un aljub de planta rectangular, de 12 x 3 metres, situat en el lloc més idoni per al recull d'aigües pluvials. Està molt farcit d'escombraries.

El Castell compta amb diversos elements arquitectònics clarament producte d'una certa re-fortificació de les murades i reformes a l'interior del recinte islàmic, que es produïrien durant l'època cristiana (segle XIII).

Així, cal destacar certes torres de planta quadrada, construïdes en un tapial semblant a l'àrab en quant a mòduls però algo diferent en quant a composició. Les torres ocupen el lloc d'altres antigues o, més comunament, trenquen el ritme de la fortificació del recinte i inutilitzen el sistema defensiu de la barbana. Aquestes torres estan clarament adossades

Ingrés a l'interior del recinte. Portal (vestígit)

des als llenços de murada anteriors i l'interior és buit. Una d'aquestes presenta una aspillera vertical perforada en el tapial.

A l'interior del recinte, cal destacar, per una banda, una sèrie de construccions amb murets de tapial, de sols uns 45 cm. de grossària, que documenten espais rectangulars. Segurament, pertanyen a edificis coberts de funcionalitat incerta.

Al cim del tossal, al centre del recinte, destaca una altra estructura rectangular amb una torre circular, construïda amb mamposteria i morter de calç, de la qual sols es conserva el basament. Aquesta torre, situada al punt més estratègic del Castell, tindria una funció de celoquia o punt de guaita dels entorns del Castell. Tècnicament i tipològica, cal relacionar-la amb algunes torres del Castell de Gallinera.

L'estat actual d'aquest conjunt monumental requereix certes mesures per accelerar el procés de documentació de l'immoble i preservar el seu deteriorament. En síntesis, hi serien les següents:

- Confecció de plànols topogràfics, a escala detallada, del conjunt d'estructures del Castell: una planta general, amb corbades de nivell i plantes específiques d'alguns trams de la barbana i portal d'ingrés. A més, algunes seccions.

Torre de tàpies d'època cristiana

- Realització d'un avantprojecte de consolidació d'urgència, per evitar l'enfonsament de certs llenços, i que inclogui treballs de desenrunament que afecten a les estructures més notòries del conjunt monumental.
- Control del camí d'accés al Castell per evitar actuacions que degraden el seu patrimoni arquitectònic o arqueològic.
- Desmantellament i neteja dels vestigis d'obra del repetidor de TV. situats al cim del castell i que afecten a la torre redona i estructures confrontants.

BIBLIOGRAFIA

- C. GINER (1947) «Topografía histórica de los Valles de Pego», A.C.C.V., N.º 17, Valencia.
- P. GUICHARD (1980) «La conquista militar y la estructuración política del Reino», Nuestra Historia, vol. III, Valencia, 13-83.
- P. GUICHARD (1980) «Las transformaciones sociales y económicas», Nuestra Historia, vol. III, Valencia, 83-89.

HACIA UN PERSONALISMO COMUNITARIO

Ante semejante encabezamiento serán lógicas todas las preguntas acerca de qué se quiere decir con el mismo y el significado de su enclavamiento en este libro, que primordialmente pretende festejar nuestras Fiestas Patronales.

Bien, ante todo os he de decir que quien escribe lo hace en nombre y representación para esta guisa, de vuestro Orfeo, sí, del Orfeo de Pego, y desde aquí, como se viene haciendo hace ya varios años queremos comunicaros que nuestra tarea primordial es hacer música para vosotros, somos conscientes asimismo de la necesidad de apertura, y de acogida hacia los que como nosotros, también trabajan en pro de ella en toda la Marina Alta.

Más concretamente me estoy refiriendo al que será III Aplec de Cant Coral de la Marina Alta, que este año y por acuerdo tomado en el que se celebró el pasado año en Vergel nos toca preparar a nosotros. Ante todo me gustaría reseñar que este tipo de acontecimientos culturales, en nuestra opinión, lejos de ser considerados como seguimiento o forzoso mimetismo de los que nos precedieron y abrieron el camino, son para nosotros esa buena oportunidad que no siempre tenemos de podernos juntar, relacionar, conjugar este «nosotros» con el «ellos», que aunque haciendo la misma están alejados y sin de-

masiadas posibilidades de contacto, que, huelga decirlo, es altamente positivo y enriquecedor.

Intentando explicar la filosofía o el porqué de estos actos, me planteaba yo estos días la necesidad que tenemos los seres humanos de una sincera y abierta convivencia, y en este caso siendo la música un lenguaje tan universalmente prodigado por todo el orbe, es casi positivo y gratificante en este campo que pudiera serlo en otro. El pasar un día juntos quienes por un mismo fin trabajan cultivando el sentimiento y el arte y que por encima de las distancias geográficas queremos contactar y por medio de este trato descubrir el sentido crítico en nosotros que a la postre a lo que nos conduce es a salirnos un poco más del «Ego» individualista y el estar más en y con los otros.

Para terminar sólo quiero manifestar el sentir de esta persona —jurídica, claro está— y su complacencia por recibir a nuestros vecinos, no sólo territoriales, sino en cierto modo, espirituales. Y desde estas líneas invitamos a todos a que vengáis a escucharnos, y a participar, para de este modo y sin perjuicio de subrayar la igualdad entre los iguales pueda también resultar de todo ello el sentido crítico, la diferencia, el matiz.

EL ORFEÓ

LES PICAPORTES

Uns elements de forja tradicional per evaluar

Picaporta: Argolla, peça en forma de martell penjada a una porta, que alçant-la, i deixant-la caure, serveix per a trucar. (*)

PARTS DE LA PICAPORTA

La picaporta propiament dita, clau de sujecció, el clau de baix que sol ser quadrangular o circular, la xapa del fons que generalment sol ser llisa o amb decoració calada.

Aquest estudi te com a únic objecte l'anàlisi d'uns elements de forja tradicional poc evaluats en l'actualitat.

LA FORJA

Ofici tradicional on el ferrer utilitzava la tècnica del martell i els borils per a fer les picaportes.

CRONOLOGIA DE LES PICAPORTES

L'orige de les picaportes te el seu inici en el segle XV, encara que es creu que en l'època gòtica ja existien.

En un principi, les picaportes sols els tenien els edificis de caracter monumental tant civil com

religiosos, esglésies, palaus, cases senyoriales, algunes de les representacions podrien ésser, caps de serp, dracs, aus, etc...

Les picaportes es divideixen en tres grups: en un principi les picaportes eren de ferro forjat, després varen ser de ferro colat amb mol-le, i per últim va ésser el bronze.

TIPOLOGIA ZOOMORFA

En la representació zoomorfa, podríem posar dos casos: els caps de gos amb orelles i boca, en segon lloc les serps, amb ulls, boca, i escates, els dos tipus de picaporta serien de secció quadrada, en el cas del gos, a el principi de la secció el quadrat seria més voluminós per a donar-li forma al cap, en els dos casos estarien treballats amb martell i boril.

REPRESENTACIONS RELACIONADES AMB ELS ORGES SEXUALS

La representació de l'orge sexual femení en les picaportes era d'un anell de ferro forjat amb treball de boril en línies geomètriques.

L'orge sexual masculí estava representat amb una picaporta de secció redona amb forma de falo.

LES FORMES GEOMÈTRIQUES

En les formes geomètriques hi ha moltes varietats i treball diversos, segons l'habilitat i la imaginació del ferrer, les formes geomètriques generalment són més tardanes, i còpien model característics de les picaportes de bronze.

El motiu de que cada vegada es vegem més poques picaportes són els següents: En primer lloc caldria anomenar els canvis massius de portes per altres més modernes on el «tinbre» substitueix el particular só de les picaportes.

En l'altre caldria anomenar als antiquaris, que per ells mateix, o per els intermediaris, que davant de l'ignorància de les persones, es dediquen a comprar-ne i en el pitjor dels casos són objecte de pillatge.

Als inicis del segle XIX fins el segle XX es substitueix per la picaporta de ferro colat amb mol-le i per les de bronze, aquestes dues classes seran objecte d'un proper estudi.

(*) *Diccionari manual de la Llengua Catalana*, Ponpeu Fàbra, primera edició 1983

Els mallorquins a les parròquies de Pego, Alcalà i Patró (I)

Des de 1610, després de l'eixida forçosa dels moriscos, i al llarg del segle XVII la Marina Alta y concretament les valls de Gallinera, Ebo, Alcalà, Pego i Laguar s'omplien de gent del Regne de Mallorca.

Parla el rector de la Vall de Gallinera, a un opuscle publicat a Quaderns Pego numero 3, pàgina 20, titulat Bàculo Pastoral de la Parroquial de Benisive. Año 1762, de la següent manera sobre els immigrants de les Balears: (...) Quedò esta parroquia (i Valle) por la expulsion casi desierto i fue preciso buscar pobladores, por lo que inmediatamente a esta expulsion procuro el Duque de Gandia, hazer traer los Mallorquines, valiendose del Virrey de Mallorca, que embio, segun disen 150 familias de aquellos que pudo obligar en justicia a venir, o ser trahidos (...) Poblada nuevamente esta Parroquia por los Mallorquines (que tambien se esparcieron por Ebo, Laguar, i algunos otros lugares a mas del valle de Gallinera i Benisili, llamado entonces Benicilim) i otros, que se llegaron, quedando apenas uno o otro de los Moriscos mas abonados para enseñar el cultivo de la tierra, quedaron totalmente derruidos los lugares de Benistop, Bolcasim i Rafalet, como tambien Benisiva, el qual aun en el año 1644 derruidas las 24 casas, que llevo a tener de Moriscos, estava totalmente despoblado, quedando sola la Iglesia en el sitio que está la actual. (...).

Joseph Guillem era rector de la parròquia de Benisiva, al bell mig de la Vall de Gallinera i el seu Baculo, al ser conegut uns trenta anys després pel naturalista i botànic Cavanilles, el qual registra i cita la mateixa quantitat de 150 famílies immigrades a la nostra subcomarca.

Realment el mossèn Guillem escriu sobre el moviment de poblament just cent cinquanta anys després de que havia passat. I no enomena cap font d'informació, sembla com si ell ho hagués vist o com si li ho haguessin transmès oralment de generació en generació. De totes maneres la mateixa xifra, que resulta molt arrodonida, assenyalava que seria una aproximació, però de cap de les maneres una xifra exacta. Cent cinquanta famílies signifiquen més de cinc-cents persones, que vseren a viure als pobles i llocs que han deixat desert els moriscos expulsats a la tardor de l'any 1609.

La Vall de Gallinera, abans de l'expulsió morisca, tenia molts poble. La seua forma allargassada fa que es pugui dividir en tres parts: la parròquia del Patró (a l'oest o part alta), la parròquia de Benisiva (al centre) i la de Benirrama (a l'est o part baixa). Benisiva va ser la capital parroquial, i no solament d'aquesta vall sino també de les veïnes d'Alcalà i Ebo. El seu sucòs arxiu conté documents del segle XVI i junt amb el de Pego és dels més vells de les Valls. L'extensa parròquia que abarcava les tres valls d'Ebo, Alcalà i Gallinera va estar dividida en tres, una per a cada vall. Més avant la de Gallinera també fou partida en les tres anomenades anteriorment.

De la parròquia de Benirrama no he trobat documents de l'època de la vinguda dels mallorquins. De la parròquia de Benisiva no n'he consultat, encara que crec que quasi segur que sí que n'hi haurà. Solament al Patró en vaig veure alguns que tot seguit exposaré. Cal remarcar que el registre conservat al Patró comença ja ben entrat el segle XVII, quan feia més de quinze anys que havien vingut els naturals de les Illes.

Heus ací alguns extractes de les inscripcions que citen alguna persona nou vinguda:

El dia 27 de juny de 1628 Gabriel Cortell nat. del Regne de Mallorca habitador de Baniaia (Vall d'Alcalà).

El dia 5 de maig de 1633 apareix inscrit Joan Ballester nat. de Petra (Mallorca) i habitador en Benimeli.

El 15 de maig de 1633 Pere Mas Rabasa i Antonina Ripoll Mallonga todos de Mallorca hab. de Pego.

El 27 de maig de 1640 Nicolau Seguí nat. de Algayda del Reyno de Mallorca.

El 29 de maig de 1640 Gregorio Pujol Ferrer nat. de Andraig R. M. a.

Solament s'anomenen tres poblacions: Petra, Algayda i Andraig. Pere Mas i Antonina Ropoll són de Mallorca (possiblement podem deduir de Ciutat). Els altres dos són del Regne de Mallorca, sense especificar de quin lloc determinat.

Els cognoms del mallorquins del Patró son:

Alemany	1
Ballester	1
Cortell	1
Cervera	1
Ferrer	1
Mallonga	1
Mas	1
Orru	1'
Pujol	1
Rabasa	1
Ripoll	2
Seguí	1

JOSEP VICENS, 1979.

FA VINT-I-CINC ANYS

Temps arrere, escarbant per la cambra, em vaig trobar un falcat de llibres de Festa d'anys passats.

Em va alegrar molt i vaig passar una estona molt bona fullejat-los. Veus imatges del teu poble que tal volta no has arribat a conèixer, comprens un poc més la mentalitat d'aquell temps al llegir els articles i fins i tot em va plaure vore les propagandes per recordar comerços que ja no existeixen.

Vaig pensar que el llibre de festes és com una xicoteta crònica del nostre poble que va arplegant any darrere any la nostra història. I que a tots, o a quasi tots, ens agrada de temps en temps passar les fulles de la nostra vida cap a arrere i recordar aquells dies més llunyans, encara que sempre els temps passats no han segut millors. Per tant vaig creure que seria una bona ocasió el comentar el llibre de festes de fa vint-i-cinc anys, o siga el de 1961.

La portada del llibre és la fotografia guanyadora del III concurs fotogràfic (1960) que té per títol «Atalaya» i fou realitzada per Juan Pons Perez.

Després estan les fotografies de rigor de Franco, del «Jefe del Movimiento» i del President de la Diputació i a continuació ja comencen els articles, alguns d'ells prou interessants que ens agradaria transcriure, però com podreu comprendre no els poden reproduir tots.

D'entre tots podriem destacar un article de Vicente Selfa dedicat a la Font i tot l'ambient que es formava a l'anar a per aigua.

Un altre de D. Manuel Giner dedicat a la relació del cine amb els xiquets.

Carlos Sendra Garcia ens comenta la pesta del colera que va passar per Pego en l'any 1885 i les seues conseqüències.

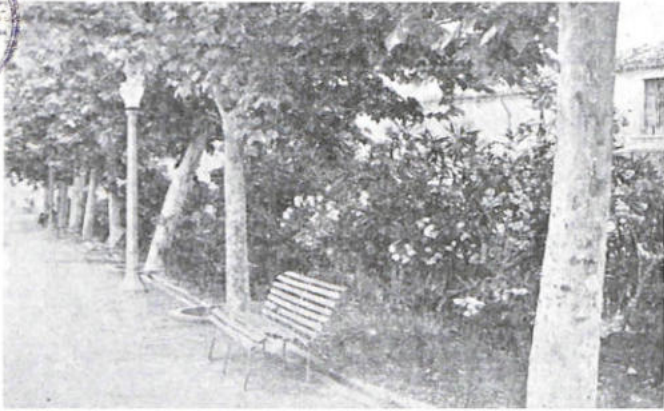
Valerià Miralles ens parla de les «quadrilles» no de col·lidors, sino, de xics i xiques. No cal dir que aquest article està escrit en valencià igual que dos o tres més estan redactats en correcte valencià, segurament en aquell temps encara no hi hauria la polèmica de valencià o català.

I clar, hi ha que parlar de Carmel Giner, aquell home que era cronista del nostre poble i tant ha parlat i escrit de Pego.

Per acabar aquestes notes podriem transcriure sencer un article de Carmel Giner titolat «Cronica de Pego. De Junio a Junio (1960-1961)».

JUNIO.—Pego, 5 y 12. Con motivo de Pascua de Pentecostés, recibieron la primera Comunión los niños y niñas de ambas Parroquias. // El 24, en el Salón de Actos de la Casa Consistorial, tuvo lugar la apertura de la Exposición de Fotografías del III Concurso Fotográfico, patrocinado por el M. I. Ayuntamiento y con asistencia de las Autoridades, obteniendo el primer premio D. Carlos Sendra García. // El 28, en el Aliter de Pau, se celebró el Concurso de Tiro al Plato, organizado por la Sociedad de Cazadores, bajo el patrocinio del M. I. Ayuntamiento, obteniendo el primer premio don Pascual Sáez Cabrera, por 15-15. // El 29, en el Campo Cervantes, se celebró el VIII Concurso de Pasodoble, con la obra obligada «Pepita Greus», de Pérez Chovi, siendo galardonada con el primer premio la Banda de Casinos.

JULIO.—Pego, 1. En el Hogar del Camarada, se celebró un banquete homenaje al ilustre poeta y periodista pegolino, redactor de Radio Nacional de España en Valencia y del periódico «Levante», D. Carlos Sentí Esteve, por haber sido galardonado con el Premio Valencia, de poesía castellana, siéndole impuesta la insignia heráldica de la Villa, por el Alcalde D. Juan Siscar Sanchis. // 19. Tomó posesión el nuevo Secretario del M. I. Ayuntamiento, D. Antonio Climent González, del Cuerpo de Secretarios de Administración Local. /

AGOSTO.—17. Alrededor de las diez de la noche, cruzó el firmamento un objeto luminoso, en dirección suroeste, identificado como el satélite norteamericano «Eco 1». El hecho fue presenciado por numeroso público, que siguió su curso durante varias noches siguientes. // En diversos montes de Pego, Ebo, Alcalá, Benirrama y Adsubia, se declaró un voraz incendio forestal, que fue sofocado gracias a la intervención del vecindario y Autoridades, presenciando los trabajos el Excmo. Sr. Gobernador Civil. /

SEPTIEMBRE.—Pego, 1. A las seis y media de la tarde descargó una fuerte granizada, precedida de gran vendaval, cayendo piedra del tamaño de un huevo. // A los sesenta años falleció el Maestro Nacional, D. Elías Piles Clavel. Director del Grupo Escolar Cervantes, muy estimado en esta Villa. /

OCTUBRE.—Pego, 12. La Benemérita celebró la fiesta de su Patrona, la Virgen del Pilar, con diversos actos. Las autoridades e invitados fueron obsequiados con un vino de honor. /

NOVIEMBRE.—Pego, 1. Con la solemnidad de costumbre, se celebró el Día de Difuntos. // 22 La Agrupación Musical Pegolina celebró la festividad de su Patrona, Santa Cecilia. // En la Casa Abadía se inauguró el Salón de Actos del Círculo Cultural de Acción Católica, con asistencia de numerosos invitados. // 27. Se celebraron las elecciones municipales por el Tercio Familiar, resultando elegidos D. Gonzalo Peris Peñalva y D. Fernando Pascual Pascual. /

Falla Barrio del Nazareno

María de las Mercedes
Pons Pons

Fallera Mayor

María del Carmen
Sendra Siscar

Fallera Mayor Infantil

DICIEMBRE.—Pego, 4. Celebráronse las elecciones municipales por el Tercio sindical, resultando elegidos, don Vicente Pons Sendra, y don Joaquín Sastre Siscar. // En el Teatro Victoria, se celebró el Día del Maestro, con asistencia de las Autoridades y Jerarquías, pronunciando discursos el Cronista Oficial, don Carmelo Giner, el Sr. Cura Arcipreste, don Ramón Martínez, y, en nombre del Magisterio, el Maestro Nacional, don Manuel Giner. Maestros e invitados fueron obsequiados con un vino de honor, ofrecido por el M. I. Ayuntamiento en la Sociedad de Cazadores. // 11. Se celebraron las elecciones por el tercio corporativo, resultando elegidos, don Vicente Sastre Puig, don Joaquín Sendra Ferrando y don Fernando Mengual Guitart. // 19. En el Teatro Victoria, bajo la presidencia de las Autoridades y Jerarquías, se celebró una Asamblea magna de agricultores arroceros, para oponerse a la petición de la Sociedad Santa Bárbara, para investigar la explotación del mineral turba. // 25. En el Salón de Actos de la Casa Consistorial, se celebró, con asistencia de las autoridades, el acto inaugural de la IV Exposición de Pintura de artistas locales, bajo el patrocinio del M. I. Ayuntamiento. /

ENERO.—6. Se celebró la vistosa Cabalgata de Reyes. En el local de la C.N.S., en presencia de las autoridades y jerarquías, fueron entregados los juguetes a los niños pobres. // 8. El Excmo. Sr. Obispo Auxiliar de la Archidiócesis, doctor don Rafael González Moralejo, bendijo en el Convento de los Padres Franciscanos, una artística lámpara donada por la familia Torres Sala. También consagró en la Arciprestal, seis altares. // 22. Organizado por la Sociedad de Cazadores, se celebró en el Campo de Mostalla, un Concurso Regional de Tiro de Palomas a brazo. /

FEBRERO.—Pego, 1. Con una solemne Misa al aire libre, en la Plaza de Primo de Rivera, oficiada por el Sr. Arcipreste, dio comienzo la Cruzada de la Bondad. // 5. Quedó constituido el nuevo Ayuntamiento, / Alcalde, don Juan Siscar Sanchis; // 8 y 9. Se celebró la Presentación Fallera del Barrio de San José. // 26. La Cruzada de la Bondad, organizó una vistosa Cabalgata alegórica, que recorrió las calles de la población, siendo presenciado su desfile por todo el vecindario. /

Falla Barrio de San José

Carmen Puig Sendra

Fallera Mayor

Rosarito

Sendra Pascual

Fallera Mayor Infantil

MARZO.—Pego, 8 y 9. En el Tatro Victoria, se celebró la presentación fallera del Barrio del Nazareno. // 26 a 31. Se han celebrado con el esplendor tradicional, las fiestas de Semana Santa, con las procesiones de Domingo de Ramos, Miércoles, Jueves y Viernes Santos, destacando el desfile de la Asociación de «Caps de Ferro», que revalorizaron la tradición pegolina./

ABRIL.—Pego, 10. Después de las festividades de Pascua de Resurrección, se celebró la de San Vicente Ferrer,

con el Comulgar a los impedidos en ambas Parroquias./

MAYO.—Pego, 4. El M. I. Ayuntamiento, convoca para el 24 de Junio, el IV Concurso Fotográfico (I Comarca), con premios de 1.000, 700, 500 y 300 pesetas, así como el IX Concurso del Pasodoble, para el día 29, con premios de 6.000, 4.500 y 3.000 pesetas. // 28. Después de larga y pertinaz sequía, cayó fuerte aguacero, recogándose 18 litros por metro cuadrado./

AYUNTAMIENTO DE PEGO

Provincia de (Alicante)

En la Villa de Pego, a cuatro de Junio de Mil Novecientos Ochenta y Seis, en la Casa Museo de la Villa, se constituyó el Jurado Calificador del XI Certamen de Pintura Villa de Pego, presidido por D. FERNANDO ALEMANY ORTOLA, Alcalde-Presidente del M.I. Ayuntamiento de Pego, e integrado por D. VICENTE AGUILERA CERNI, Crítico de Arte; D. JOSÉ GARNERIA GARCIA, Crítico de Arte; D. MARIO CANDELA VICEDO, Pintor; y D. FELIX GUISSOLA CAMBLOR, Crítico de Arte; y han resuelto de conformidad con las Bases de la Convocatoria del presente Certamen y a la vista y examen de la obra pictórica presentada otorgar por unanimidad los siguientes premios:

PRIMER PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con trescientas mil pesetas, a la obra «Personaje Económico» de Caren Grau.

SEGUNDO PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con doscientas mil pesetas, a la obra «Henderson Supebike 7 c.v.» de José Galindo Gálvez.

TERCER PREMIO VILLA DE PEGO, dotado con ciento cincuenta mil pesetas, a la obra «Taburete 1985» de Chipi Garrido.

Han quedado seleccionados como finalistas los Artistas que se relacionan a continuación por orden alfabético: Amparo Berenguer Wieden, Servando Corrales Gómez, Josefa López Poquet y Rosa Martínez Artero.

Y para que conste y surta los efectos oportunos firman todos los miembros del Jurado al pie de la presente en el lugar y fecha al principio indicados.

F. Puig

Mario Candela Vicedo *Maria Teresa Cerni*

Felix Guissola *J. Aguilera Cerni*

LA NADA

A mis hermanos
Amparo y Juan Luis
que ya se desentendieron del mundo
y su miseria.

*Sólo el joven
juventud alienta
y ama la esperanza;
la vida es confianza.*

*La luz en el cenit se detiene,
todo canta.*

*Llega el amigo
que en la mano tiene
un reloj que adelanta
horas más altas.*

*La amistad quebranta
el dolor que no la alcanza.*

*El amor la noche alarga,
la realidad absuelve,
y el alba no es amarga.*

Alegre el despertar la canción retorna:

*La materia es el espíritu
y el sol cada día acontece.*

*Nadie es más que nadie, sólo cuenta el que ama...
Dios está también en el que niega
y el mundo es tu secreto.*

El esplendor de una mañana cierta invade el alma.

La vida es de los vivos.

*La luz hermosamente alerta
el mar, la mar..., la calma,*

y aquel fervor que tu pisar despierta.

*Dulce es la cruz
que tu mirar derrama,
la vida así se llama.*

*Alimenta el amor
la paz inquieta.*

Todo pasa.

*Sólo espera el dolor
que aun siendo vano
ha de llegar,
llegar temprano.*

*El alma enamorada,
la extendida mano,
aquel amor y aquel verano.*

*La luz alada
de aquello que esperamos,
la fosca luz*

*de lo otro que soñamos,
la apagada luz
de lo que no logramos.*

*Y después nada,
morir, ser verdadero,
no mueren los muertos.
Porque el fin es la nada
de esto que alcanzamos,
la triste nada de la vida,
renovada.*

JOSE VIDAL

PEGO

PROGRAMA DE FESTES

86

DISSABTE 21 DE JUNI

A les 17 de la vesprada «GRAN OPEN DE ARTS MARCIALS» en la Plaça de la Constitució.

A les 18 en el Poliesportiu Municipal «FESTIVAL DE BASQUET»

A la mateixa hora en el Club de Tenis Pego la gran final del Torneig de tenis i frontenis local.

A les 19 i en el ample del carrer Carolina Sala «Bous populars»

DILLUNS 23 I DIMARTS 24 DE JUNY

A les 19 de la vesprada «Bous populars»

DIMECRES 25 DE JUNY

A les 19 «Bous populars»

A boqueta de nit cercavila per la banda de música de l'Agrupació Musical de Pego, amb l'arreplegada dels músics novells.

DIJOUS 26 DE JUNY

A les 19 de la vesprada «Bous populars»

A boqueta de nit Cercavila General per la Banda de Música de Pego.

A les 21 en «futbol sala» la gran final del Torneig de Festes, amb l'entrega dels trofeus de la lliga 85-86; tot això en la Trilladora.

A les 23 en el passeig de Cervantes «Revetla de Música Festera» per la Banda de Música de Pego.

DIVENDRES 27 DE JUNY

A les 19 darrer dia de «Bous populars»

A les 20 Cercavila per la banda de música de Pego.

A les 22 concentració de bandes de música en la Plaça del País Valencià; acte seguit cercavila-desfilada de les bandes cap el Poliesportiu Municipal.

A les 22,45 en el Poliesportiu ACTE DE PRESENTACIÓ DE LES FESTES DE PEGO 1986.

A les 23 de la nit V FESTIVAL DE BANDES DE MÚSICA VILA DE PEGO amb la participació de les bandes de: El Verger, Ondara, Oliva i Pego en el Poliesportiu Municipal.

A les 24 de la matinada i l'Avinguda de Fontilles GRAN CONCERT DE ROCK amb l'actuació de: INFRAGANTI, LOS FIJOS, POLVOS DE TALCO BASTER i MANIA.

DISSABTE 28 DE JUNY

A les 8 del matí Cercavila per la banda de música de Pego.

A les 10 despertà per les filades de Moros i Cristians amb profussió de trons i acompanyament de bandes de Música.

A les 13 la Junta General de Moros i Cristians farà entrega dels premis d'adornaments de carrers i després desfilada de les comparses pel carrer guanyador.

A les 16 en el passeig Cervantes CAMPIONAT DE RESSISTÈNCIA DE CICLOMOTORS, organitzat pel Motoclub Pego.

A les 20 des del carrer Ametlers I ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS amb el següent itinerari: Ametlers, Sant Rafel, Mercat, P. Llorente, Major, País Valencià, Ecce-Homo, finalitzant en la plaça de l'Ecce-Homo.

A les 23,30 en el Poliesportiu Gran Berbena amb l'actuació de les orquestres KASIN'S i SLADAM

DIUMENGE 29 DE JUNY

A les 8 del matí Cercavila per la banda de música de Pego.

A les 11 del matí Cercaviles festers i concentració de filades en el Pla de la Font.

A les 12,30 II CONCERT DE MÚSICA FESTERA a càrrec de les bandes de música que acompanyen a les filades.

A partir de les 11 del matí, en el Pla de la Font estarà a disposició dels xiquets el gran parc «MON INFANTIL» que compta amb BUFALO I OS PANDA MECANICS, CASA DE LES PILOTES i CIRCUIT DE CARS. Aquestes atraccions actuaran tres hores pel matí i dues per la vesprada.

En el camp de Futbol Cervantes i en horari que oportunament s'anunciarà, GRAN TORNEIG DE FUTBOL JOVENIL, amb la participació dels equips de Gandia, Alzira, Levante i Pego.

A les 12 del mig dia i en l'Esglesia Arciprestal III GRAN APLEC DE MASSES POLIFONIQUES amb la participació de les corals de: El Verger, Dènia, Teulada, Xàbia i Pego.

A les 20 i des de la Creu de Sant Miquel II ENTRADA DE MOROS I CRISTIANS per sant Miquel, Capità Cendra, Sant Jaume, Sant Agostí i finalitzant en el Pla de la Font amb parlament i presa del castell amb alardo.

A les 23 en el poliesportiu, i per referència de la Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant, el grup de teatre TAULES posarà en escena l'obra de Julio Mathias «JULIETA TIENE UN DESLIZ».

A les 23,30 en la plaça del Mercat berbena popular amb l'actuació de l'orquestra LIMITE.

DILLUNS 30 DE JUNY

A partir de les 9 del matí Cercavila per la Banda de Música de Pego que recorrerà varis barris de la nostra vila.

A les 12 del mig dia «ESCALADA AL CAMPANAR» per membres del Centre Excursionista de Pego posant en pràctica les especialitats de rapel, tirolina, salvament i socorrisme.

A les 20 de la vesprada GRAN CAVALCADA POPULAR, el lloc de concentració serà en l'avenguda de Fontilles i desfilirà per el següent itinerari: Mto. Berenguer, Sant Marc, Jaume I, Major, Ecce-Homo, C. Cendra, Sant Jaume, Sant Agostí al Pla de la Font on acabarà.

A les 23,30 «EL SUPER ESTELAR DE VARIETES» amb l'actuació de PECOS, PEQUEÑA COMPAÑIA i tot el seu elenc artístic. (Per aquest acte recomanem portar-se la cadireta o el catret de casa, doncs en el poliesportiu no hi haurà cadires.) No cal dir que aquest espectacle es farà en el Poliesportiu Municipal.

DIMARTS 1 DE JULIOL

A les 9 del matí Cercavila per la banda de Pego.

A les 10 traslat del Ecce-Homo des de la seva capella a l'Esglesia Arciprestal.

A les 11 Missa Solemne en Honor al Santíssim Ecce-Homo Patró de la Vila de Pego.

A les 12,30 visita d'autoritats a la Ressidència Sant Joan de Déu.

A les 13,30 mascletà en la Plaça del País Valencià.

A les 18 partit de futbol entre VETERANS del Pego.

A les 20 Cercavila per la banda de música.

A les 21 Processó de la venerada imatge del Santíssim Ecce-Homo.

A les 22 es dispararà una traca multicolor en la Plaça.

A les 23,30 concert per l'Agrupació Musical de Pego en la Plaça del País Valencià.

A les 12,30 cercavila des de la Plaça al Passeig.

A la 1 de la matinada FINAL DE FESTES amb l'esclatament del CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS.

DISSABTE 5 DE JULIOL

Per la vesprada carrera ciclista de la categoria CADETE.

A les 23,30 de la nit GRAN GALA de la Comissió de Festes amb l'actuació de les orquestres NOVA SINFONIA i CASANOVA.

LA COMISSIÓ

La Comissió de Festes agraix la seua col·laboració a totes les Entitats

ENTITATS COL·LABORADORES

GESTORÍA
GASCÓ

AUTO-ESCUELA
BORONAT

Laboral y Fiscal

- *CONTRATOS TRABAJO*RENTA
- *SEGUROS SOCIALES *I.V.A.
- *SUBVENCIONES POR *LIQUIDACION E.D.S.
- CREACION EMPLEO *CONTABILIDAD
- ETC...

Y TODA CLASE DE GESTIONES EN.

- *TRAFFICO *TRANSPORTES
- *INDUSTRIA *M.O.P.U.
- *I.N.S.S. *ETC...

Plaza Mayorazgo Cendra, 12 - Tels. 57 03 51 y 57 04 99
PEGO (Alicante)

Precios sin competencia en

- *L. C. C. (Menores 16 años)
- *A1-A2
- *B1-B2
- *C1-C2 y D
- *CLASES TEORICAS DURANTE TODO EL DIA
- *CLASES PRACTICAS COMPATIBLES CON CUALQUIER HORARIO

Plaza Mayorazgo Cendra, 12-Tels. 57 03 51 y 57 04 99
PEGO (Alicante)
Ronda Norte, 17 - Tel. 79 34 56 - J A V E A

GENERALI
Assicurazioni Generali

Todo tipo de Seguros en los Ramos de:

*AUTOMOVILES *PENSIONES *MULTI RIESGO *FAMILIAR *CHALETS *APARTAMENTOS...

Acoplamos los Precios a su Presupuesto

ALIMENTACIÓ	ALIMENTACION VENTURO Pla de la Font, 10 Tel. 57 12 66	Juan Nadal Segura ULTRAMARINOS Y SALAZONES Mayor, 20 Tel. 57 05 61
ULTRAMARINOS - COMESTIBLES NTRA. SRA. PERPETUO SOCORRO PEPITA SISCAR Ecce-Homo, 17 Tel. 57 08 32	ALIMENTACION CLEMENTE Pedro Sala, 25 Tel. 57 03 20	HILARIO SEGUI PALMER Plaça País Valencià Tel. 57 04 19
Vda. de Bautista Sala COMESTIBLES	COMESTIBLES ENCARNA NADAL Nueva, 2 Tel. 57 11 67	AUTOSERVICIO FEMENIA pl. May. Cendra, 4 Tel. 57 01 68
PATRO IBIZA TIENDA DE ULTRAMARINOS Mar, 44 Tel. 57 02 14	TODOTODO C/ San Rafael, 42 - Tel. 57 13 86	Vicente Pastor Chapistería y pintura del automóvil Adsubia, 6 Tel. 57 09 68
SUPER MES Pla de la Font, 17 Tel. 57 15 70	AGRICULTURA	Taller Fernando Pastor Ortola PLANCHA Y PINTURA DEL AUTOMÓVIL SERVICIO DE GRUA Avda. de Alcoy, 63 - Telf. 57.08.02
COMESTIBLES Chelo Calvario Viejo, s/n. Tel. 57 13 51	AGROTEC TECNICA AGRICOLA Fr. Fco. Peris, 15 Tel. 57 11 86	Taller Carroceria y Chapistería Fernando Oltra Avda. de Alcoy, 63 Tel. 57 08 02
GAMA V. Serrano Casanova San Juan, 1 Tel. 57 02 54	 Quimicamp SA. Gran Vía Ramón y Cajal, 37 Tel. 325 69 70 - VALENCIA	Distribuidor de Butano Salvador Escrivá Sastre Filipinas, 14 Tel. 57 07 15
ALDI El estilo diferente y los precios más bajos Plaça de la Constitució Tel. 57 05 24	INSECTICIDAS DOMINGO GARCIA CAPATAZ AGRICOLA San Jaime, 18 Tel. 57 09 81	TACOGRAFOS AUTO-ELECTRICIDAD PUIGSERVER Jaume I, 70 Tel. 57 07 18
 panificadora pegolina s.l. Tel. 57 03 58 Registro D. G. S. 20333/A	INSECTICIDAS MOGAR S. Rafael, 14 - Tel. 57 04 62 - part. 570981	RENAULT TALLERES COSTA Avda. de Alcoy, 109 Tel. 57 09 61
FORN I PASTISSERIA Mancanera Mestre Blasco, 6 - Telf. 57.10.13 Ecce Homo, 19	S. COOP. DE CONSTRUCCIÓN « SAN VICENTE FERRER » C/ Muria, 8-10-12-14. Tel. 571257. PEGO	J. DEIC TALLERES Servicio Ofic. PEUGEOT-TALBOT COMPRA VENTA DE USADOS Avda. Alcoy, 82 Tel. 57 02 66
PASTELERÍA, PANADERÍA Y BOLLERÍA RAFAEL CLOQUELL San Fernando, 41 Tel. 57 03 57	Cooperativa Agrícola Caja Rural de Pego Los desea felices fiestas patronales San Rafael, 20 Tel. 57 00 73	TALLER DE CHAPISTERIA Vicente Rovira Avda. Valencia, 17-Tel. 570821
Ecce-Homo PANADERIA RAFAEL SISCAR Ecce-Homo 1 Tel. 57 01 65	AUTOMOVILS	 MICHELIN "POMA" AVDA VALENCIA, 24 Tel. 57 00 63

PANADERIA del de "EBO" Crt. Denia, 22 Tel. 57 00 28	talleres VIBER Reparación automóviles - Ser. Ofic. CITROEN Av. Alcoy, 69-Tel. 57 05 84 part. 57 08 64	REPARACION AUTOMOVILES Auto - Pego Tel. 57 09 74
Pastelería LA FONT Pastelería CERVANTES Pla de la Font, Tels.: 570270 - 570784	PLANCHA Y PINTURA DEL AUTOMOVIL Hnos. LLORET Avda. Alcoy, 42 Tel. 57 10 70	Talleres CÉSAR Servicio Oficial FORD Vehículos de ocasión Avda. Alcoy, 46. Telf. 570671
 PASTISSERIA SERVER Poeta Llorente, 6 Tel. 57 03 59 PEGO	seat SERVICIO OFICIAL Avda. de Alcoy, 3 Tel. 57 02 26	SERVICIOS LUBRICANTES San Rafael, 62 bajo Tel. 57 05 37
Lavados y Engrases Alta Presión ALEMANY Av. Fontilles, 9 Tel. 57 08 55	CAFETERIA BAR PLÀ DE LA FONT Pla de la Font, 26 Tel. 57 09 11	DISCOTECA HEXAGORO Nacional 332 a 2 Km. de Oliva y 5 de Gandia
Talleres BLANJOCAR CHAPISTERIA Y PINTURA Alicante, 14 Tel. 57 11 00	BAR JERONIMO Paseo Cervantes, 9 Tel. 57 04 63	BOTIGUES
BARS	 Cafe Lom	FLORS EULALIA Artículos i flors en general, naturals i artificials. Arreglos: altars, bodes, corones i rams. C/ Fray Fco. Peris, 19. Tel. 570438. PEGO
BAR RAVALET José Carlos y Joaquín Bañuls Torres San Miguel, 3 - Telf. 570007 - PEGO	BAR REIG San Miguel, 109 Tel. 57 15 40	FLORES JOSELEN Pedro III El Grande Tel. 57 12 29
Club Los Jóvenes San Jaime, 6	BAR PEGO LUIS Y FERNANDO Plaça Mercat, 11 Telf. 57.00.66	Florescia FLORS JOSEFA ROCHER C/ Vallet, 5 - Telf. 57.16.51
BAR FIBOL'S Pl. País Valencià, 5 Tel. 57 07 21	Bar MERCAT especialitats de cuina i sandwihis Plaça del Mercat, 12 Tel. part. 57 16 21	PERFUMERIA Y CALZADOS EL PASEO Paseo Cervantes, 13 Tel. 57 11 07
 ZORRILLA Mayor, 2 Telf. 57.00.55 Plaça País Valencià, 12	Cafeteria PEPE SU CAFETERIA San Antonio de Padua, 1 Tel. 57 11 98	DROGUERIA Y PERFUMERIA ARCO IRIS Avda. Jaume I, 32 Tel. 57 00 25
BAR "PUR" Vte Pérez Ortola y Guillermo Ramiro Baño Capitán Cendra, 13 Tel. 57 10 03	La Meua Llibreria Pla de la Font, 13 Telf. 57.09.36	 nova Pego.com
Bar Nou DANIEL NAYA Pl. País Valencià, 5 Tel. 57 00 54	Sociedad de Cazadores Pego Les desea felices fiestas Patronales. Tel. (Bar) 57 10 10 Cazadores 57 11 74	DROGUERIA CENTRAL JOSE SENDRA SOLBES Salon de Belleza PEPITA Mayor, 16 Tel. 57 01 60

 FERNANDO SENDRA CARDONA Mar. 78 Tel. 57 03 26 PEGO	 CARPINTERIA Hnos. Cabrera y Pérez, s.l. Ctra. Denia, s/n. Tel. 57 11 70	LLIBRERIES
JUPOBE Bautista Pons Berenguer Venta de pisos - Contratista de obras Alm. y ofc. San Juan, 81-Tel. 57 06 95 OLIVA; Tel. 285 18 84	 fustpal INVAS DE MADRANY INLETS Ctra. de Denia, 41 Tel. 57 07 05	AFFICHE'S LLIBRERIA - PAPERERIA Ramón y Cajal, 22 - Telf. 57.17.32 - PEGO
VICENTE SANCHIS MENGUAL YESOS Y ESCAYOLAS C/. El mar, 116-Tel. 57 19 18	CARPINTERIA MECANICA CASILDOS Gabriel Miró, s/n. Tel. 57 05 65	VIMPRENTA - PAPELERIA Y LIBRERIA CUQUERELLA Mayor, 11 Paseo Cervantes Tel. 57 01 19 Tel. 57 13 24
VIGUETAS VIBRO - MORA Deposito de materiales Venta de tejas y ladrillos Avda. Valencia, 26 Tel. 57 04 33	FUSTERIA VELLA-NOVA Mtro. Esteve, 3 Telf. 57.03.15 	QUIOSCO Mayor, 23 Reme SOBRES SORPRESA, BAGATEL, LES I REVISTES
Fábrica de Terrazos y Piedra Artificial PEGO - Tel. 57 08 17	 menjual Avda. Valencia, 20 Tel. 57 12 02	La meua Llibreria Pla de la Font, 13-Tel. 57 09 36 PEGO
FUSTERIES	 Jurapa S.L. Fabricación de Mallorquinas y Puertas Avda. de Alcoy, 59 Tel. 57 06 16	PROFESSIONALS
"SAO RET" Taller Carpintería Metálica Ctra. Denia, 25 Tel. 57 14 33	MUEBLES ALEMANY Fabr.: Ctra. Pego al Mar, Km 1-Tel. 570953 Exp.: Lavadero, 4 Tel. 57 09 33	Seguros RAMON a su servicio M. Berenguer, 34 Tel. 57 07 73
Taller Carpintería Metálica y Aluminio ELIAS TORRENS Maestro Berenguer, 48 - Telf. 57.11.71	Muebles VICENS Exp.: Poeta Llorente, 4 Tel. 57 02 61 Fab. y Exp.: Av. Valencia, 16-Tel. 570851	 MAPFRE DELEGACION: A. Vidal Folques San Rafael, 36 Tel. 57 04 00
BARRET Taller de cerrajería metálica en Hierro y Aluminio - Vallados tela Avda. Alcoy, 38 Tel. 57 03 78 y 57 12 62	FARMACIES	Bautista Aguilar García FONTANERIA Lavadero, 40 Tel. 57 08 16
 TALLERES "EL ROCH, S.L." CARPINTERIA DE ALUMINIO REPARACION Y CARPINTERIA METALICA Calle San Juan, 51 y 52 - Teléfono 57 03 65	Farmacia Encarnación Garrido Àzpiroz José Antonio, 4 Tel. 57 00 23	FONTANERIA Y SANEAMIENTOS LLANSA Almacén y Exposición: Ctra. Denia, 16 Tel. 57 04 05
Taller Cerrajería, Carpintería Metálica y Aluminio Jaime Dominguis Cno. Carrascal, s/n Tel. 571117-571247	FARMACIA Leocricio Pascual Esteve ESPECIFICOS Ramón y Cajal, 20 Tel. 57 00 82	PELUQUERIA José Riera Cortes y Breshing Servicio Posticoria Juegos Valenciana Plaça de la Constitució
Carpinteria PAVI Capitan Gendra, 111 Tel. 57 19 79	FARMACIA José Llorca Martí Ecce-Homo, 12 Tel. 57 10 28	 SENDRA PELUQUERIA San Fernando, 14 PEGO (Alicante)

BOUTIQUE <i>Nou-Stil</i> Rosa Mari Mtro. Esteve, 5 Tel. 57 09 95 - 57 02 64	GAVISIA Distribuidor de Piensos Hens, S.A. San Carlos, 17 Tel. 57 06 24	Falgás, s.a. TRICOTE Mtro. Berenguer, 23-Tel. 57 06 29-Ap. 24
CALZADOS QUINTANA	TOREXÓ Vaquers Sant Agustí, 15 Tel. 57 03 75	RELOJERIA JOSE FERRER Venta de relojes y reparaciones garantizadas Filipinas, 2 PEGO
Frutas VELETA S.L. La Paz, 47 - Telf. 57.13.14, Alm. 57.02.98 Carretera Circunvalación, s/n.	¡Vista Vd. con elegancia y decore du hogar con gusto! VESTIDECOR VENTURO San Marcos, 33 Tel. 57 07 53	Siluetas Pla de la Font, 18 Tel. 57 13 25
AVILA RELOJES - JOYAS Mayor, 8 Tel. 57 02 21	PARIS - CHIC TEJIDOS CONFECIONES GANDÍA	Destilerías ALBO LICORES PEGO
RELOJERIA - JOYERIA "TONI" Mayor, 21 Tel. 57 08 57	Hijo de MARIA MARI Confección Bebe-Hilaturas y lanas para labores Mayor, 16 Tel. 57-03 18	CONSTRUCCIO
 VENTA Y ALQUILER DE DISFRACES Ramón y Cajal, 10 - Tel. 571303	COMERCIANTS	Construcciones BALLSA P. Fernando Ferrando, 30
CASA MURALLA Artículos de regalo, deportivos y juguetería San Cristóbal, 10	Hijo de Carmelo Ortolá s.l. Exportador de Frutas y Abonos San Carlos, 34 - 36 Tel. 570111-570199	ESCAVOLAS CAMARENA AV. Alcoy, 53 Tel. 57 05 76
HEINEKEN - HEINEKEN - HEINEKEN Es... FILOSA HEINEKEN - HEINEKEN - HEINEKEN Tel. 57 05 54	Mármoles SERVER Elaboración de mármoles granitos y piedras naturales Crt. Denia, 39 Tel. 57 64 68	Joaquín Moll Pacheco FABRICA DE TUBOS DE HORMIGON Camino del Cementerio, s/n. Tels. fábrica 57 08 25 part 57 08 29
Comercial Saquera, s.a. C.O.S.A.S.A. Quintana Devallaes, s/n Tel. 57 12 67	VI CERESOLA COTS Distribuidor de BITER KAS. Aguas Minerales. Cerveza Stark-Turia y Pepsi-Cola Almacén: Crt. Denia, 10 Tel. 57 08 05	Arenas FORNA S.L. Avda. de Alcoy, 8 Tel. 57 04 30
 TAMARIT SPORTS Ed. Victoria-Pl. Constitucion-Ti. 57 15 52	Diego Garrigós Pina Distribuidor de boileria y reposteria especialidad en empanadillas Camilo Pérez, 3 Tel. 57 00 91	VIBRO-ORSA Bloques Vibrados R. ORTOLÁ SASTRE Ctra. Pego al Mar, s/n Tel. 57 11 19
CALIÚS CARPINTERIA METALICA HIERRO Y ALUMINIO Ctra. Denia, 24 Tel. 57 13 92	YESOS Y ESCAYOLAS PASTOR y Compañia Pedro Sala, 23 Tel. 57 01 01 Cervantes, 10 Tel. 57 15 64 Taller Crt. Denia, Km 1	Salvador Garcia Company Material construcción - Azulejos (fres y saneamiento) Distribuidor de cementos Fort y Peyland Exp. y venta: Mar. 88 Tel. 57 05 72
Taller Carpintería Metálica Mixta y Aluminio HNOS. CHAPARRO C. Gendra, 28 Tel. 570687-part 570252	 CONSTRUCCIONES E.M.I.C. Capitan Gendra, 113 Tlf. 571320 part 570710	

Paquita Sendra PELUQUERA Mayorazgo Cendra, 9-bis Tel. 57 13 17	Motos PASTOR Motos todas marcas y trucajes Carmel Giner, 11	TEIXITS <i>Adriana</i> Pla de la Font, 36
PELUQUERIA DE SEÑORAS MARI CARMEN Purísima, 8 Tel. 57 12 25	TALLERES <i>Rafael Femenia</i> Av. Alicante, 20-Tel. 570617 part. 57 00 70	Tintorería Conchita San Fco. Javier, 12 Tel. 57 05 60
PELUQUERIA DE DONES <i>Caps Nous</i> ANGELES Avda. Alcoy, 30 Tel. 57 19 19	 Av. Valencia, 22 Tel. 57 10 51	PELAGUS PAQUETERIA S. Fco. Javier, 54, bajo. - PEGO
PELUQUERIA "JUANI" Lope de Vega, 5 Tel. 57 16 69	TALLER "MICA" MOTOS Y BICICLETAS San Miguel, 25 Tel. 57 08 22	 CARNICERIA Y SALCHICHERIA PUESTO 33-D MERCADO MUNICIPAL PEGO S. Fco. Javier, 4 - Telf. 57.05.20
<i>peinados</i> MARI CARMEN San Francisco Javier, 37 - Tel. 57 06 40	TALLER MECANICO Jesús Rocher Puig Motocultores Agría e Impal San Rafael, 16 Tel. 57 03 27	Carnicería Salvador Frau Especialidad en embutidos San José, 20 Tel. 57 10 62
Peluquería CELE Jaume I, 30 Tel. 57 12 61	 CARLOS MENGUAL OLTRA (electricista) San Rafael, 46, 1.º Tel. 57 03 86	Camicería FRONTERA JOSE SENDRA Jaume I, 69 Tel. 57 03 71
BAÑULS GESTORIA ADMINISTRATIVA Plaça del País Valencià, 9-Tel. 57 01 54	Joaquín Cardona ELECTRICISTA San Rafael, 22 Tel. 57 08 23	CONFECCIONS ESPORT "MAYCA" Ausias March, s/n.-Tel. 57 06 57
SAUNA Maria Argentina, 7 Tel. 57 11 54	Electricidad ROVIRA FERNANDO ROVIRA ORTOLA San Buenaventura, 19 Tel. 57 03 94	Lápidas SAMPER Plaça Mercat, 7 Tel. 57 09 58
ESTUDIO FOTOGRAFICO <i>POSEL</i> Argentina, 3 Tel. 57 07 04	JOSE AGUILAR OBJETOS DE METAL DE ARTESANIA INSTALACION Y MONTAJE DE FONTANERIA VALLET, 7	lotería nacional Administrador de loterías N.º 03-461 FERNANDO SASTRE ESTELA Cf. Porchets - PEGO
 MANUEL REQUENA REY Reguero, 21 Tel. 57 08 78 PEGO	VARIOS	PAQUETERIA LANAS-LENCERIA ARTICULOS REGALO Cf. Fray Francisco Peris, 2-Tel. 570260
ESTUDI FOTOGRAFIC <i>Alfaro</i> Avda. Alcoy, 63, Tel. 57 08 02 PEGO (Alicanti)	ORTOLA TRANSPORTES San Carlos, 13 - Tel. 57 10 27 - PEGO Cuenca, 99 Tel. 3771472-VALENCIA	ALICANTE Helados San Roque, 24 Tel. 57 04 28 Kiosco CERVANTES Tel. 57 02 6R
TALLERS	Autobuses La Amistad s.a. Servicios Regulares y de Alquiler Paz, 19 Tel. 57 03 16 PEGO Alfaro, 12 Tel. 287 44 10 GANDIA	 Pla de la Font, 17 Tel. 57 05 26

Ferreteria, baterias de cocina y articulos regalo José Alemany García Capitán Cendra, 2 Tel. 57 10 63	Electrodomésticos MANUEL IBIZA Jaime I, 17 - Tel. 57.07.10 - PEGO	<i>details</i> MARIBEL Morera, 8
Electrodomésticos VIDAL Distribuidor: THOMSON - PHILCO Filipinas, 2 - Telf. 57.03.32	LA PASTISERIA BODES- BATEJOS-COMUNIONES TRAVESSIA SAN MARC Telf. 570080 - PEGO	Electrodomésticos VIDAL Distribuidor: PHILCO THOMSON Filipinas, 2 - Tel. 57 03 32 - Pego
SALVADOR BAÑULS PASTOR Pescadería "MARI" PESCADOS FRESCOS Y CONGELADOS Maestro Blasco, 3 Tel. 57 11 30	<i>titos</i> San Fco. Javier, 7 Tel. 57 12 28	 Ramon y Cajal 24 - 57 12 51 PEGO
Pescadería V. ALENTADO F. Javier, 18 Tel. 57 12 72	Francisco Miralles Persianas-Cortinas-Plásticos-Decoración Jaume I, 86 Tel. 571978	bazar andorreta Artículos de regalo - Importación TODA CLASE DE MARCAS EN SONIDO Pla de la Font, 2 - Telf. 57.13.41 - PEGO
Pescadería VICIANO San Jaime, 20	 Ramón y Cajal, 24 Tel. 57 12 51	FERRETERIA CASA SENA Ramón y Cajal, 36 Tel. 57 00 17
 Pla de la Font, 8	MARTIN GUIXOT SENDRA COLOCACION Y REPARACION PERSIANAS San Agustín, 30 - Tel. 57 06 79	MOLDURAS Y MARQUETERIA DECORACION ACABAMIENTOS crispas PEGO San Miguel, 46 Tel. 57 11 11
Ferretería BOLUFER Llistes de Boda i Articles de Regal * * * Major, 15 - Sant Lluis, 8 - 11 Telf. 67 03 72	VIDEO LUCAS Reportajes en Video Gabriel Miró, 11 - Tel. 571134 PEGO	 Paseo de la Pechina, 42 bajo Tel. 370 74 06 - VALENCIA
BAR RAMIRO Ramón y Cajal, 7 Tel. 57 03 79	SALON FIBBOL'S LES DESEA FELICES FIESTAS Maestro Berenguer, 103	CALZADOS Y ARTICULOS PIEL, PERFUMERIA PUNT ZERO, NAYA TELEFONO 57 13 13
DISCO - BAR EL LLOC Plaça de la Constitució Tel. 57 05 09	CAFETERIA FARAIG SALON PARA BODAS, BAUTIZOS Y COMUNIONES Alicante, 1 Tel. 57 12 01	SABATERIA <i>Niquets</i> APANYEM SABATES Santo Domingo, 4
<i>Berlin</i> San Agustín, 2 Tel. 57 03 01	BAR SAN ANTONIO San Rafael, 60 - Telf. 571765 - PEGO GRACIAS POR SU VISITA	CALZADOS MAVI Ramón y Cajal, 30 Tel. 57 16 75

SNACK RIU DE BAIX PER A TOTS

Mañana sonreirán también

PLAN DE PREVISION
FAMILIAR
del Banco de Vizcaya

Estudie "su" Plan de Previsión Familiar con el Banco de Vizcaya.

Don Teléfono
 Domicilio
 Fecha de nacimiento Número de hijos Cuota mensual Ptas.
 Duración P.P.F. años Tipo P.P.F. S. VIDA Valor final Plan
 Ptas. (suponiendo 10% interés anual). Renta Vitalicia Ptas. Mes.

COBERTURAS:*

ACCIDENTES			
Fallecimiento	ptas	Cónyuge	ptas
Invalidez	ptas	Hijos	ptas
Gastos estudios durante	ptas	HOSPITALIZACION	
Gastos fallecimiento	ptas	Titular	ptas
Gastos traslado, etc.	ptas	Cónyuge	ptas
INTERVENCION QUIRURGICA		Hijos	ptas
Titular	ptas	RESPONSABILIDAD CIVIL	ptas
		ASISTENCIA EN VIAJE	

* Con la Cia de Seguros Plus Ultra S.A

Caja de Ahorros Provincial de Alicante "CAJALICANTE"

Caixa d'Estalvis Provincial d'Alacant

La Caixa d'estalvis de la Provincia
i per a la Provincia.

CAJA DE AHORROS
CONFEDERADA

Oficina en PEGO

Ecce-Homo, 9 - Teléfonos 570211 y 570299

A SU SERVICIO
EN LAS PROVINCIAS DE
ALICANTE, MURCIA Y VALENCIA

CAJA RURAL DEL
MEDITERRANEO

«SU CAJA»
(ANTES CAJA RURAL DE BONANZA)

EN PEGO
Paseo Cervantes, 4
Teléfono 57 13 01

¡ATENCIÓN, NOVIOS!

A partir del 1 de julio de 1986

VESTIDECOR VENTURO
EN COLABORACIÓN CON

Fotos CAMPOY

Te obsequian, a la compra de vuestras cortinas y reportaje fotográfico de vuestra boda, con un magnífico reportaje en vídeo de vuestro enlace.

Un fabuloso regalo que complementará tan inolvidable acontecimiento.

CONFÍA EN NUESTRAS FIRMAS

Vestidecor Venturo
C/ San Marcos, 33
Telf. 57.07.53

PEGO

Fotos Campoy
Avda. Alcoy, 63
:Telf. 57.08.02

Electricidad PERIS

ELECTRICIDAD

DEL AUTOMOVIL
INDUSTRIAL
MOTORES ELECTRICOS
MONTAJE INSTALACION
DE TACOGRAFOS

Taller: Avda. Alcoy, 80 - Tel. 57 05 51

Particular: San Lorenzo, 5-1.º - Tel. 57 03 61 - PEO

PEGO (Alicante)

VIDEOMANIA

VIDEO CLUB

San Rafael, 18 - Tel. 57 07 44 - Particular: 57 15 80 - PEGO (Alicante)

VIRIDIC OLEO B

Chaplin

San José, 1

PEGO
ALICANTE

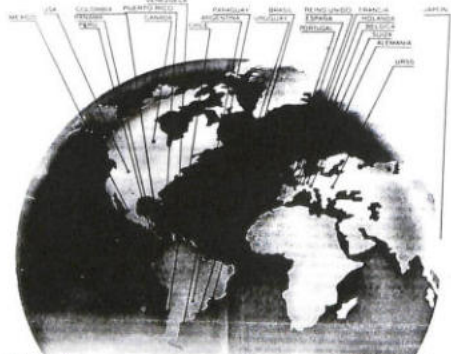
SERESOLA HERMANOS S.L.

Fábrica de Puertas

CARRETERA DE DENIA S/N.

TELEFONO 57 10 14

PEGO (Alicante)

Un Banco con mucho mundo.

Porque está en todo el mundo y es de todo el mundo. El Banco Central tiene más de 2000 sucursales en 20 países y el depósito operacional de cerca de 300000 accionistas y 8000000 de clientes, personas como usted, que sienten a diario la satisfacción de contar en un gran Banco.

El Banco Central es un Banco español primero en la expansión internacional en ofrecer a nuestros accionistas, socios y prestigiosos clientes extranjeros sus acciones con garantías, entre otras, en las Bolsas de Nueva York, Chicago, París y Frankfurt.

El Banco Central es un Banco español que vive en cada esquina del futuro.

En todo el mundo y para todo el mundo.

BANCO CENTRAL
Su Banco amigo

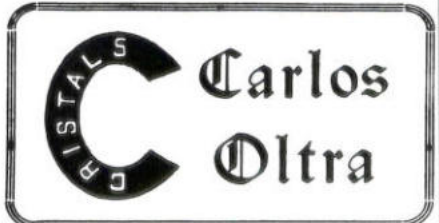
OFICINA PRINCIPAL: ALICANTE 43 - 28014 MADRID - DIVISION INTERNACIONAL: SEVILLA 38 - 28001 MADRID. TELÉF. 431 18 45 - TELEX 23480

POMPAS FUNEBRES

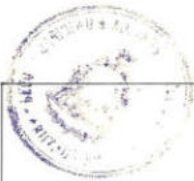
JOSE OLTRA SENDRA

SERVICIO COCHE

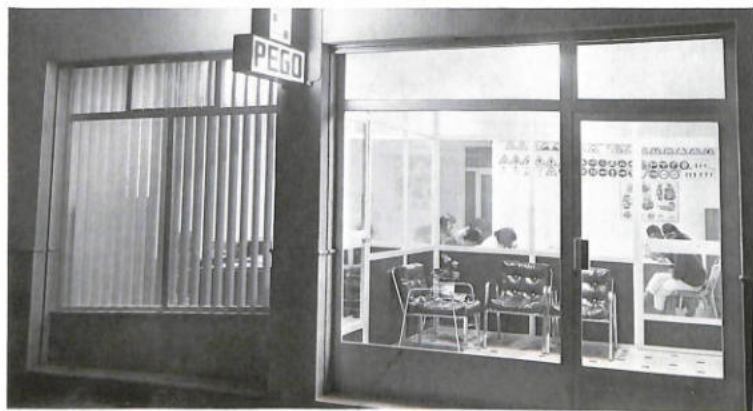
Gabriel Miró, 3 - Tel. 57 06 54 - PEGO

Gabriel Miró, 3 - 57 06 54 - Almacén: Parcent, 18

Auto - Escuela

= P E G O =

Argentina, 6 - Tel. 57 16 37 - PEGO

Bar Trinquet

Teléfono 57 13 86 - PEGO (Alicante)

Bar - Restaurant RAFEL

Avda. Fontilles - Tel. 57 12 36
PEGO

CARNICERÍA

MIGUEL COSTA LLORCA

Plaça del País Valencià - Tel. 57 01 67 - PEGO

FUNERARIA RONDA

Calle Pla de la Font, 36 y
Calle San Javier, 38
Teléfonos: 570758 y 570093

Ofrece al pueblo de Pego y Comarca servicio permanente. Los precios de estos servicios son del 25% de descuento sobre los precios que se aplicaban en años anteriores, además servicio de coche fúnebre y capilla gratis.

CRISTALERÍA Y DECORACIÓN

RONDA

Pasen a ver nuestra exposición y pídanos presupuesto sin compromiso alguno

Teléfonos: 570093 y 570758 - PEGO
751010 - VERGEL

Talleres SERVI

Reparación de Automóviles en General
Taller de Asistencia y Venta OPEL

Café la
Plaça

Snack - Bar

Barri

Especialidad en:
SANDWICHES Y HAMBURGUESAS

Plaza de la Constitución - Edificio Victoria

Teléfono 57 17 92 - PEGO (Alicante)

Cooperativa Agrícola y Caja Rural de Gandia
ENTIDAD COMARCAL

Sección Crédito PEGO:
Cl. San Fernando, 26
P E G O

Almacén Agrios:
Ctra. Gandia-Daimuz
Tel. 281 92 61 (2 lin.)
Télex 62627 COGAN E
DAIMUZ

COMARGAN

Joaquín Morera Dominguis

VENTA DE INSECTICIDAS Y ABONOS

Almacén - Carretera de Oliva, s/n.
Particular - Ausias March, 8
Teléfono 57 05 80

PEGO

OPTICA
DIPLOMADA

Mascarelli
Joier

Jaume I, 10 - Teléfono 57 05 71 - PEGO

Aguas Potables y
Riego, S. A.

C/. Mar, 18 - Teléfono 57 00 61 - PEGO

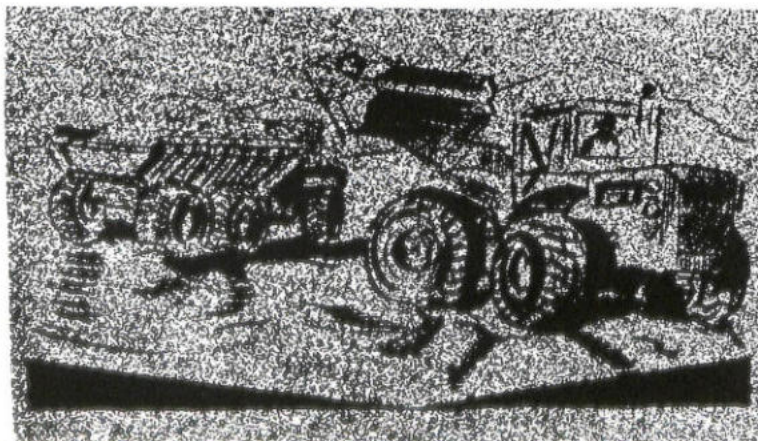
Transportes
y Nivelaciones

Vicente Mckerer Ferrer

• **GAÑA** •

*Fray Humilde Soria, 5
Teléfono 285 10 56
OLIVA*

*Roger de Lauria, 60
PLAYA DE OLIVA*

**Cuando
la calle
está
de fiesta,
La Caja
está
de fiesta.**

CAJA DE AHORROS DE VALENCIA
CAIXA D'ESTALVIS DE VALENCIA

COMPARTIMOS

las Fiestas
y
el Trabajo

No somos algo ajeno.
Durante todo el año compartimos el esfuerzo.
Colaboramos en dar vida a los proyectos de nuestros vecinos y nos ilusiona ver como el trabajo ofrece sus frutos.
Día a día buscamos mejorar nuestro servicio y conseguir su confianza.
Trabajamos a su lado para que siempre tenga a su disposición el amigo que le ayuda y le ofrece soluciones.
Y ahora que llegan nuestras fiestas sentimos la satisfacción que proporciona la seguridad de todo lo conseguido.
Compartimos con todos la alegría de estos días, la felicidad de los momentos con nuestros amigos y familiares.
Su amiga, la Caja de Ahorros Provincial de Alicante, desea, en estas fiestas, que la alegría reine en todos los hogares, calles y plazas y sea el presagio de un mañana lleno de progreso y prosperidad.

 CAJA DE AHORROS
PROVINCIAL DE ALICANTE

La CAJA de Alicante

BANESTO

Un Banco de hoy
para un país en marcha

La Organización Bancaria más extensa de España

2.223
Oficinas
repartidas
por
todo
el País

**Oficinas en la
provincia:**

Alcoy-Alicante -Altea
- Aspe - Benidorm -
Callosa de Segura -
Crevillente - Denia -
Elche-Elda-Fijona-Mo-
nóvar - Novelda -
Orihuela-Pego-Rojales
- Villajoyosa-Villena-
Campello-San Vicente
del Raspeig-Petrel-
San Juan-Santa Pola-
Torrevieja- Almoradí-
Ibi-Pilar de la Hora-
dada-Calpe-Sax-Jávea-
Guardamar-La Nucia-
Albátera - Monforte
del Cid - Pedreguer -
Pinoso - Orba - Vergel
-Rigastro - Jalón-Cox-
Redorans-Agost.

Los servicios del

BANCO ESPAÑOL DE CREDITO

llegan a todos los lugares del mundo

REPRESENTACIONES EN:

París - Londres - Bruselas - Ginebra - Frankfurt - Nueva
York - Buenos Aires - Bogotá - Caracas - Lima - Méjico
Montreal - Panamá - San Juan de Puerto Rico - Santiago
de Chile - Santo Domingo - Sao Paulo - Manila.

(Autorizado por el Banco de España. N.º 6142)

*Saluda al Pueblo
en sus Fiestas Patronales*

Av. País Valenciano, núm. 6
Telex. 68346 PORSE-E
Teléfonos (965) 73 02 00 - 73 07 04 - 73 04 07 - 57 15 12
BENISA (Alicante) España

BANCO DE VALENCIA, S. A.

CASA CENTRAL: Pintor Sorolla, 2 - VALENCIA

247 Oficinas en las Provincias de:

ALICANTE - BALEARES - CASTELLON

MADRID - MURCIA Y VALENCIA

Los sistemas más avanzados de la técnica bancaria, a disposición de sus clientes.

Departamento extranjero, especializado en estos servicios, con red de corresponsales en todo el mundo.

Miembro del S.W.I.F.T. (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication). nuevo sistema de cobros y pagos Internacionales, pudiendo beneficiarse nuestros clientes de las ventajas de esta nueva y adelantada técnica.

(Autorizado por el Banco de España con el número 12.007)

PASCUAL HERMANOS, S.A.

Avenida Valencia, 23 - Teléfono 57 02 51

saluda
a la Villa de Pego
y
les desea
felices Fiestas Patronales

ADMINISTRACION FINCAS
Servicio Técnico Agrícola
TRATAMIENTOS EN GENERAL

OLIVA

Almacén y Ventas:
Obispo Juan Osta, 2
Teléfono 285 03 91

PEGO

Avenida Fontilles, 7
Tels. { Alm. y Ventas: 57 10 75
Ofics.: 57 12 44 - 57 12 97

CODERE SA
GANDIA

Compañía de Recreativos

Empresa O.P.E.R. Núm. 10.480

Calle Guardamar, núm. 15 - GANDIA - Tels. (96) 287 16 94 4 Líneas
287 16 95

**ESTAMOS
EN FIESTAS**

BANCO DE BILBAO

V ALGA

MATADERO INDUSTRIAL DE AVES

Carolina Sala, s/n.
Teléfonos: 57 05 11 y 57 02 91
PEGO (Alicante)

Desea a la Villa de Pego

Felices Fiestas

DELEGACION VALENCIA
Pianista Amparo Iturbi, 14
Tel. (96) 341 52 22
VALENCIA

DELEGACION ALICANTE
Merca Alicante
Ctra. Alicante-Madrid, km. 4
Módulo 302
Tel. 102533
ALICANTE

DELEGACION ALDAYA
Avda. Vte. Blasco Ibáñez, 41
Tel. (96) 150 55 89
ALDAYA (Valencia)

10/15/2012

sad
pago maestro este
twe

EDITA:

Comissió de Festes del molt Il·lustríssim Ajuntament de la Vila de Pego.

**AMB LA COL·LABORACIÓ DE:
L'Associació d'Activitats Culturals.
Concejalía de Cultura.**